ធម៌នមស្ការ និង បរិត្តបាលិ

ប្រមូលចងក្រងដោយ ហួយ វ៉ាន់ថន

ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធិកបណ្ឌិតសភា
នៃសាកលវិទ្យាល័យបញ្ញាសាស្ត្រកម្ពុជា

ពុទ្ធសករាជ ២៥៦០

ឈ្មោះសៀវភៅ	នមស្ការ និងបរិត្តបាលិ
ប្រមូលចងក្រងដោយ	ហួយ វ៉ាន់ថន
ការផ្សាយ	ពុទ្ធិកបណ្ឌិតសភានៃសាកល វិទ្យាល័យបញ្ញាសាស្ត្រកម្ពុជា
សម្រាប់ជា	ធម្មទាន
ព.ស.	២៥៦០

អានិសង្សនៃការចម្រើនពុទ្ធានុស្សតិ

នៅក្នុងសុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ ធម្មបទគាថា បិដកលេខ ៥២ ទំព័រ ៤៥ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់ត្រាស់ថា

យំ កិញ្ចិ យិដ្ឋំ វ ហុតំ វ លោកេ
សំវច្ឆរំ យជេថ បុញ្ញាបេក្ខោ
សព្វម្បិ តំ ន ចតុភាគមេតិ
អភិវាទនា ឧជ្ជុគតេសុ សេយ្យោ ។

បុគ្គលអ្នកប្រាថ្នាបុណ្យ គប្បីបូជាគ្រឿងសក្ការបូជាធំតូចណាមួយក្នុងលោកអស់មួយឆ្នាំ ការបូជាទាំងអស់នោះឯង រមែងមិនដល់ចំណែកទី ៤ នៃការអភិវាទន៍ ចំពោះលោកទាំងឡាយ ដែលប្រព្រឹត្តត្រង់ហើយប្រសើរជាង ។

ខាងក្រោមនេះ ជាអានិសង្សនៃការចម្រើនពុទ្ធានុស្សតិ ដែលមានសម្តែងក្នុងគម្ពីរវិសុទ្ធិមគ្គ

១. សត្ថរិ សគារវោ ហោតិ សប្បតិស្សោ *ជាអ្នកមានសេចក្តីគោរព មានសេចក្តីកោតក្រែងចំពោះព្រះសាស្តា ។*

២. សទ្ធាវេបុល្លំ សតិវេបុល្លំ បញ្ញាវេបុល្លំ បុញ្ញវេបុល្លញ្ច អធិគច្ឆតិ *រមែងជាអ្នកបានចំពោះនូវការពេញបរិបូណ៌ដោយសទ្ធាផង នូវការពេញបរិបូណ៌ដោយសតិផង នូវការពេញបរិបូណ៌ដោយបញ្ញាផង នូវការពេញបរិបូណ៌ដោយបុណ្យកុសល ។*

៣. បីតិបាមោជ្ជពហុលោ ហោតិ *ជាអ្នកចម្រើនទៅដោយបីតិនិងបាមោជ្ជៈ ។*

៤. ភយភេរវសហោ ទុក្ខាធិវាសនសមត្ថោ *អត់ធន់ចំពោះភ័យ និងហេតុដែលគួរខ្លាច ជាអ្នកអាចអត់សង្កត់សេចក្តីទុក្ខ ។*

៥. សត្ថារា សំវាសសញ្ញំ បដិលភតិ *រមែងបានចំពោះនូវសេចក្តីសម្គាល់ថា ដូចជាបាននៅរួមជាមួយព្រះសាស្តា ។*

៦. ពុទ្ធគុណានុស្សតិយា អជ្ឈាវុត្ថញ្ចស្ស សរីរម្បិ ចេតិយ-ឃរមិវ បូជារហំ ហោតិ *សូម្បីសរីរៈរបស់បុគ្គលនោះ កាលរលឹករឿយៗ នូវគុណព្រះពុទ្ធគ្រប់គ្រងហើយ ជាកាយគួរដល់ការបូជា ដូចជាផ្ទះនៃចេតិយ ។*

៧. ពុទ្ធភូមិយំ ចិត្តំ នមតិ *ចិត្តរមែងបង្អោនទៅក្នុងពុទ្ធភូមិ ។*

៨. វីតិក្កមិតព្វវត្ថុសមាយោគេ ចស្ស សម្មុខា សត្ថារំ បស្សតោ វិយ ហិរោត្តប្បំ បច្ចុបដ្ឋាតិ *កាលបើមានការជួបប្រសព្វនឹងវត្ថុដែលគួរប្រព្រឹត្តល្មើស ហិរិ និងឱត្តប្បៈ រមែងប្រាដកដល់បុគ្គលនោះនៅចំពោះមុខ ។*

៩. ឧត្តរិ អប្បដិវិជ្ឈន្តោ បន សុគតិបរាយនោ ហោតិ *កាលមិនទាន់ចាក់ធ្លុះនូវគុណធម៌ខ្ពង់ខ្ពស់ រមែងជាអ្នកមានសុគតិទៅខាងមុខ ។*

តស្មា ហវេ អប្បមាទំ   កយិរាថ សុមេធសោ
ឯវំ មហានុភាវាយ   ពុទ្ធានុស្សតិយា សទា ។

ព្រោះហេតុនោះឯង អ្នកមានបញ្ញាល្អ គប្បីធ្វើសេចក្តីមិនប្រមាទក្នុងពុទ្ធានុស្សតិ ដែលមានអានុភាពច្រើនយ៉ាងនេះ គ្រប់ៗ កាល ។

ព្រះបរិត្ត

បទសូត្រ ៧ ឬ ១២ យ៉ាង ដែលមានឈ្មោះថា បរិត្ត ប្រែថា គ្រឿងឃុំគ្រង ជាទីនិយមស្វាធ្យាយរបស់ពុទ្ធសាសនិក តាំងតែសម័យពុទ្ធកាល រហូតដល់បច្ចុប្បន្ន ដើម្បីបានសិរីមង្គល និងជាការចម្រើនភាវនាបារមី ។

ព្រះបរិត្តដែលប្រាកដក្នុងព្រះសូត្រមានដូចនេះ

១. មង្គលបរិត្ត *មានក្នុងខុទ្ទកនិកាយ ខុទ្ទកបាឋ បិដកលេខ ៥២ ទំព័រ ៤ និងខុទ្ទកនិកាយ សុត្តនិបាត បិដកលេខ ៥៤ ទំព័រ ៨៦ ។*

២. រតនបរិត្ត *មានក្នុងខុទ្ទកនិកាយ ខុទ្ទកបាឋ បិដកលេខ ៥២ ទំព័រ ៦ និងខុទ្ទកនិកាយ សុត្តនិបាត បិដកលេខ ៥៤ ទំព័រ ៧៣ ។*

៣. មេត្តបរិត្ត *មានក្នុងខុទ្ទកនិកាយ ខុទ្ទកបាឋ បិដកលេខ ៥២ ទំព័រ ១៨ និងខុទ្ទកនិកាយ សុត្តនិបាត បិដកលេខ ៥៤ ទំព័រ ៥០ ។*

៤. ខន្ធបរិត្ត *មានក្នុងវិនយបិដក ចូឡវគ្គ បិដកលេខ ១០ ទំព័រ ១៤០ និងអង្គុត្តរនិកាយ ចតុក្កនិបាត អហិរាជសូត្រ បិដកលេខ ៤២ ទំព័រ ១៧៩ និងខុទ្ទកនិកាយ ជាតក ទុកនិបាត ខណ្ឌជាតក បិដកលេខ ៥៨ ទំព័រ ១០២ ។*

៥. មោរបរិត្ត *មានក្នុងខុទ្ទកនិកាយ ជាតក ទុកនិបាត បិដកលេខ ៥៨ ទំព័រ ១៥៩ ។*

៦. វដ្ដកបរិត្ត *មានក្នុងខុទ្ទកនិកាយ ជាតក ទុកនិបាត បិដកលេខ ៥៨ ទំព័រ ១១៨ និង ខុទ្ទកនិកាយ ចរិយាបិដក បិដកលេខ ៧៧ ទំព័រ២៩៨*

៧. ធជគ្គបរិត្ត មានក្នុងសំយុត្តនិកាយ សគាថវគ្គ បដិកលេខ ៣០ ទំព័រ ២៤៣ ។

៨. អាដានាដិយបរិត្ត មានក្នុងទីឃនិកាយ បាដិកវគ្គ បិដកលេខ ១៩ ទំព័រ ៩៤ ។

៩. អង្គុលិមាលបរិត្ត មានក្នុងមជ្ឈិមនិកាយ មជ្ឈិមបណ្ណាសក បដិកលេខ ២៤ ទំព័រ ៤១៨ ។

១០. ពោជ្ឈង្គបរិត្ត មានក្នុងសំយុត្តនិកាយ មហាវគ្គ បិដកលេខ ៣៧ ទំព័រ ២០៥

១១. បុព្វណ្ហបរិត្ត មានក្នុងអង្គុត្តរនិកាយ តិកនិបាត បុព្វណ្ហសូត្រ បិដកលេខ ៤១ ទំព័រ ៤៧៦ ។

១២. ឥសិគិលិបរិត្ត មានក្នុងមជ្ឈិមនិកាយ ឧបរិបណ្ណាសក បដិកលេខ ២៦ ទំព័រ ៣២៨ ។

ពាក្យថា ព្រះបរិត្ត

ព្រះបរិត្ត ប្រែថា គ្រឿងឃុំគ្រង គឺការពារអន្តរាយខាងក្រៅ មានចោរ យក្ស សត្វតិរច្ឆាន និងការពារអន្តរាយខាងក្នុងមានរោគ ភ័យ ជំងឺតម្កាត់ជាដើម អានិសង្សដែលបានទទួលពីការសូត្រព្រះបរិត្តនេះ កើតពីអានុភាពរបស់ព្រះរតនត្រ័យ និងអានិសង្សពីការផ្សាយមេត្តា ព្រោះព្រះបរិត្តទាំងនេះពោលដល់គុណ របស់ព្រះរតនត្រ័យ និងការចម្រើនមេត្តាភាវនា ដូច្នោះ អ្នកស្វាធ្យាយព្រះបរិត្តទើបបានទទួលផលានិសង្សផ្សេងៗ ដូចជា ប្រសព្វសិរីសួរស្តី សេចក្តីចម្រើនរុងរឿង បានទទួលជ័យជម្នះ រួចផុតពី

ឧបសគ្គ អន្តរាយ មានសុខភាពល្អ និងមានអាយុយឺនយូរ សមដូចព្រះពុទ្ធតម្រាស់ថា អ្នកចម្រើនពុទ្ធានុស្សតិ ដែលជាភាវនាដ៏ល្អប្រសើរក្នុងភាវនាធម៌ ព្រោះអ្នកចម្រើនភាវនានេះ នឹងសម្រេចតាមសេចក្តីប្រាថ្នា ។

អានុភាពព្រះបរិត្ត

ព្រះបរិត្ត គឺគ្រឿងឃុំគ្រងរក្សា មិនឲ្យមានឧបទ្រពអន្តរាយ ឬបញ្ចៀសឧបទ្រពអន្តរាយ ដែលកើតឡើងហើយ ។

អង្គរបស់អ្នកសូធ្យមាន ៣

១. អត្ថញ្ច ព្យញ្ជនញ្ច បរិសោធេត្វា សុដ្ឋុ ឧគ្គហិតា ជម្រះអត្ថ និងព្យញ្ជនៈ ហើយរៀនយកដោយល្អ ។

២. បទព្យញ្ជនានិ អហាបេត្វា បរិបុណ្ណំ ឧគ្គហិតា មិនឲ្យបទ និងព្យញ្ជនៈទាំងឡាយបាត់បង់ ហើយរៀនយកដោយបរិបូណ៌ ។

៣. និស្សរណបក្ខេ ឋត្វា មេត្តំ បុរេចារិកំ កត្វា ករណាន្តស្សេវ អត្ថាយ ហោតិ តាំងនៅក្នុងចំណែកនៃការចេញចាកទុក្ខ ហើយធ្វើមេត្តាឲ្យប្រព្រឹត្តទៅក្នុងខាងមុខ ពោលឲ្យកើតជាប្រយោជន៍ ។ (សុមង្គលវិលាសិនី អដ្ឋកថាសុត្តន្តបិដក ទីឃនិកាយ បាដិកវគ្គ)

សូម្បីអ្នកស្តាប់ព្រះបរិត្ត ក៏ត្រូវមានអង្គ ៣ គឺ

១. មិនធ្លាប់ធ្វើអនន្តរិយកម្ម ៥ ណាមួយ ។

២. មិនមានមិច្ឆាទិដ្ឋិ យល់ឃើញខុសថា កម្មនិងផលកម្មមិនមាន ។

៣. ជឿជាក់អានុភាពព្រះបរិត្តថាមានពិត អាចគ្រប់គ្រងរក្សាអ្នកស្តាប់បាន ។ (មិលិន្ទបញ្ហា)

ព្រះបរិត្តមិនឃុំគ្រងរក្សាបុគ្គល ៣ ពួក

កម្មំ ចេវ កិលេសោ ច អសទ្ធហាន ជាតិមេ

សចេ អត្ថិ សុណន្តម្ហិ បរិត្តំ តំ ន រក្ខតិ ។

ព្រះបរិត្តនោះ រមែងមិនឃុំគ្រងបុគ្គល ៣ ពួក គឺ អ្នកធ្វើអនន្តរិយកម្ម ៥ (គឺ សម្លាប់បិតា សម្លាប់មាតា សម្លាប់ព្រះអរហន្ត ធ្វើសង្ឃភេទ និងធ្វើលោហិតុប្បាទ) ១ អ្នកមានសេចក្តីយល់ឃើញខុស ១ អ្នកមិនជឿអានុភាពរបស់ព្រះបរិត្ត ១ ។

អង្គរបស់អ្នកស្វាធ្យាយព្រះបរិត្តមាន ៣ ប្រការ ចងជាគាថា

ចាឡិក្ខរំ អនាសេត្វា អត្ថំ ជានិយ សាធុកំ

អនុទ្ធយំ ករិត្វាន ភណេ បរិត្តមុត្តមំ ។

អ្នកស្វាធ្យាយព្រះបរិត្តដ៏ប្រសើរ គប្បីមានអង្គ ៣ ប្រការ គឺ ស្វាធ្យាយត្រូវ មិនខុសអក្ខរៈ ១ យល់នូវអត្ថ ១ មានមេត្តាដល់អ្នកស្តាប់ ១ ។

អ្នកស្វាធ្យាយ និងអ្នកស្តាប់គប្បីប្រកបដោយអង្គដែលជាគុណទាំងនេះ ព្រះបរិត្តទើបឃុំគ្រងរក្សាមិនឲ្យកើតឧបទ្រពអន្តរាយបាន ។

មហានមស្ការ

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

សូមនមស្ការដល់ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឆ្ងាយចាកកិលេស

ត្រាស់ដឹងដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គឯងអង្គនោះ ។

បោរាណាចារ្យហៅបទនេះថា **មហានមស្ការ** *គឺជាបទនមស្ការថ្វាយបង្គំដ៏សំខាន់ក្រៃលែង* **(សទ្ទនីតិ បទមាលា បានសម្ដែងថា** ឯត្ថ មហា-នមក្ការោ នាម "នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មា-សម្ពុទ្ធស្ស" តិ ចាហុ ។**)** *អាស្រ័យមកពីជាបទដំបូងដែលពុទ្ធបរិស័ទនិយមសូធ្យនមស្ការព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។ ក្នុងសម័យពុទ្ធកាលមានបុគ្គលច្រើនរូប ដែលបន្លឺឧទានពាក្យនេះ ដើម្បីនមស្ការព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ដូចសក្កទេវរាជ ព្រហ្មាយុព្រាហ្មណ៍ អារាមទណ្ឌព្រាហ្មណ៍ នាងធនញ្ជានី និងព្រះបាទបសេនទិកោសលជាដើម ដូចមានប្រាកដក្នុងសូត្រនោះៗ ។*

អាចារ្យពួកខ្លះមានមតិថា ទេព ៥ ពួក ពោលបទនេះជាខាងដើម គឺសាតាគិរិយក្ខ ពោលថា **នមោ** *អសុរិន្ទរាហូពោលថា* **តស្ស** *ស្ដេចចាតុ-មហារាជិកាពោលថា* **ភគវតោ** *សក្កទេវរាជពោលថា* **អរហតោ** *មហាព្រហ្មពោលថា* **សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស** *ដូចមានគម្ពីរកច្ចាយនភេទទីកាពោលថា*

សាតាគិរិ នមោ យក្ខោ តស្ស ច អសុរិន្ទកោ
ភគវតោ មហារាជា សក្កោ ច អរហតោ តថា
សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ព្រហ្មា ច ឯតេ បញ្ច បតិដ្ឋិតា ។

យ៉ាងណាក៏ដោយ បណ្ឌិតទាំងឡាយមិនព្រមទទួលយកមតិនេះព្រោះមិនមាន សំដែងឲ្យប្រាកដក្នុងព្រះបាលី **(បិដក)** *និងអដ្ឋកថាទាំងឡាយ ទាំងក្នុងព្រះបាលីក៏ប្រាកដថា ជាពាក្យឧទានដែលបុគ្គលតែ*

ម្នាក់ៗ ពោលឡើង ។ តទៅនេះ ខ្ញុំនឹងលើកបទបាលីក្នុងព្រះត្រៃបិដកមកបញ្ជាក់ ដើម្បីឲ្យឃើញថា នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស *នេះ ជាពាក្យឧទានឡើងរបស់បុគ្គលតែម្នាក់ៗ មិនមែនជាពាក្យផ្សំឡើងរបស់បុគ្គល ៥ នាក់នោះទេ ។*

១. ជាពាក្យឧទានឡើងរបស់សក្កទេវរាជ

អថ ខោ សក្កោ ទេវានមិន្ទោ ចាណិនា បថវឹ បរាមសិត្វា តិក្ខត្តុំ ឧទានំ ឧទានេសិ នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្សាតិ ។

គ្រានោះ សក្កទេវរាជជាធំជាងពួកទេវតា ទ្រង់យកព្រះហស្តទះផែនដី ហើយបន្លឺនូវឧទានអស់វារៈ ៣ ដងថា សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះមានព្រះភាគអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ អង្គនោះ ។

(សុត្តន្តបិដក ទីឃនិកាយ មហាវគ្គ សក្កបញ្ហសូត្រ បិដកលេខ ១៧ ពំទ័រ ២៤២)

២. ជាពាក្យឧទានឡើងរបស់ជាណុស្សោណិព្រាហ្មណ៍

ឯវំ វុត្តេ ជាណុស្សោណិ ព្រាហ្មណោ សព្វសេតា វឡវាភិរថា ឱរោហិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា យេន ភគវា តេនញ្ជលឹ បណាមេត្វា តិក្ខត្តុំ ឧទានំ ឧទានេសិ នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

កាលបិលោតិបរិព្វាជក ពោលយ៉ាងនេះហើយ ជាណុស្សោណិ-ព្រាហ្មណ៍ក៏ចុះអំពីរថ ដែលទឹមដោយសេះសសុទ្ធ ធ្វើសំពត់ឆៀងស្មាម្ខាង ប្រណម្យអញ្ជលីឆ្ពោះទៅ ត្រង់ទីដែលមានព្រះមានព្រះភាគគង់នៅ បន្លឺឧទានវាចា អស់វារៈ ៣ ដងថា សូមនមស្កាចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគជាព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ សូមនស្ការចំពោះព្រះមានព្រះភាគជាព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ សូមនមស្ការចំពោះព្រះមានព្រះភាគជាព្រះអរហន្ត សម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ។

(សុត្តន្តបិដក មជ្ឈិមនិកាយ មូលបណ្ណាសកៈ ចូឡហត្ថិបទោបមសូត្រ បិដកលេខ ២១ ទំព័រ ១៧៥-៦)

៣. ជាពាក្យឧទានឡើងរបស់ព្រះបាទបសេនទិកោសល

អថ ខោ រាជា បសេនទិ កោសលោ ឧដ្ឋាយាសនា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា យេន ភគវា តេនញ្ជលឹ បណាមេត្វា តិក្ខត្តុំ ឧទានំ ឧទានេសិ នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្សាតិ ។

តពីនោះមក ព្រះបាទបសេនទិកោសល ក្រោកអំពីអាសនៈ ធ្វើសំពត់ឧត្តរាសង្គៈ ឆៀងព្រះអង្សាម្ខាង ប្រណម្យអញ្ជលី ឆ្ពោះត្រង់ទីព្រះមានព្រះភាគគង់ បន្លឺនូវឧទាន អស់វារៈ ៣ ដងថា ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះភគវន្តអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះភគវន្ត

អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះភគវន្តអរហន្ត សម្មាសម្ពុទ្ធ អង្គនោះ ។

(សុត្តន្តបិដក មជ្ឈិមនិកាយ ជម្ឈិមបណ្ណាសកៈ បិយជាតិកសូត្រ បិដកលេខ ២៤ ទំព័រ ៤៥៥)

៤. ជាពាក្យឧទានឡើងរបស់ព្រហ្មាយុព្រាហ្មណ៍

ឯវំ វុត្តេ ព្រហ្មាយុ ព្រាហ្មណោ ឧដ្ឋាយាសនា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា យេន ភគវា តេនញ្ជលឹ បណាមេត្វា តិក្ខត្តុំ ឧទានំ ឧទានេតិ នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។ នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។ នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្សាតិ ។

កាលបើឧត្តរមាណព ពោលយ៉ាងនេះហើយ ព្រហ្មាយុព្រាហ្មណ៍ ក៏ក្រោកអំពីអាសនៈ ធ្វើនូវសំពត់ឧត្តរាសង្គៈជៀងស្មាម្ខាង ប្រណម្យអញ្ជលីចំពោះត្រង់ទីដែលព្រះមាន ព្រះភាគគង់ បន្លឺនូវឧទានវាចា អស់វារៈ ៣ ដងថា សូមថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ... សូមថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ អង្គនោះ សូមថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ។

(សុត្តន្តបិដក មជ្ឈិមនិកាយ ជម្ឈិមបណ្ណាសកៈ ព្រហ្មាយុសូត្រ បិដកលេខ ២៥ ទំព័រ ១៩)

៥. ជាពាក្យឧទានឡើងរបស់នាងធនញ្ជានីព្រាហ្មណី

អថ ខោ ធនញ្ជានី ព្រាហ្មណី ភារទ្វាជគោត្តស្ស ព្រាហ្មណស្ស ភត្តំ ឧបសំហរន្តី ឧបក្ខលិត្វា តិក្ខត្តុំ ឧទានំ ឧទានេសិ នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្សាតិ ។

លំដាប់នោះឯង នាងធនញ្ជានីព្រាហ្មណី កំពុងចាត់ចែងភត្ត ដើម្បីព្រាហ្មណ៍ភារទ្វាជគោត្រ ក៏ភ្លាត់បន្ទឺនូវឧទានបីដងថា សូមថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ សូមថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ អង្គនោះ សូមថ្វាយបង្គំ ព្រះមានព្រះភាគអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ។

(សុត្តន្តបិដក សំយុត្តនិកាយ សគាថវគ្គ ធនញ្ជានីសូត្រ បិដកលេខ ៣០ ទំព័រ ៨៣-៤)

៦. ជាពាក្យឧទានឡើងរបស់អារាមទណ្ឌព្រាហ្មណ៍

ឯវំ វុត្តេ អារាមទណ្ឌោ ព្រាហ្មណោ ឧដ្ឋាយាសនា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា ទក្ខិណំ ជាណុមណ្ឌលំ បឋវិយំ និហន្ត្វា យេន ភគវា តេនញ្ជលឹ បណាមេត្វា តិក្ខត្តុំ ឧទានំ ឧទានេសិ នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស នមោ តស្ស ភគវតោ

អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

លុះព្រះកច្ចានៈដ៏មានអាយុ សំដែងយ៉ាងនេះហើយ ទើបអារាមទណ្ឌព្រាហ្មណ៍ ក្រោកចាកទីអង្គុយ ធ្វើសំពត់ដណ្តប់ឆៀងស្មាម្ខាង លុតមណ្ឌលជង្គង់ ខាងស្តាំលើផែនដី ប្រណម្យអញ្ជលីចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ បន្លឺនូវឧទានអស់វារៈ ៣ ដងថា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ សូមក្រាបថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ សូមក្រាបថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ អង្គនោះ ។

(សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ ទុកនិបាត សមចិត្តវគ្គ បិដកលេខ ៤០ ទំព័រ ១៤៩)

៧. ជាពាក្យឧទានឡើងរបស់ការណបាលីព្រាហ្មណ៍

ឯវំ វុត្តេ ការណបាលី ព្រាហ្មណោ ឧដ្ឋាយាសនា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា ទក្ខិណំ ជាណុមណ្ឌលំ បឋវិយំ និហន្ត្វា យេន ភគវា តេនញ្ជលឹ បណាមេត្វា តិក្ខត្តុំ ឧទានំ ឧទានេសិ នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្សាតិ ។

កាលដែលបិង្គិយានិព្រាហ្មណ៍ ពោលយ៉ាងនេះហើយ ការណោបាលិ-ព្រាហ្មណ៍ ក៏ក្រោកចាកអាសនៈធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ហើយលុតមណ្ឌលជង្គង់ ខាងស្តាំលើផែនដី ប្រណម្យអញ្ជលីចំពោះទៅព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយបន្លឺនូវឧទានជាគម្រប់ ៣ ដងថា សូមនមស្ការព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ សូមនមស្ការព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ សូមនមស្ការព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ។

(សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ បញ្ចកនិបាត ព្រាហ្មណវគ្គ ការណោបាលីសូត្រ បិដកលេខ ៤៥ ទំព័រ ២២១)

៨. ជាពាក្យឧទានឡើងរបស់ព្រះបាទមហិន្ទរាជ

រាជា សត្ថុ សន្តិកំ គន្ត្វា ‘ជេដ្ឋបុត្តោ មេ ពុទ្ធោ, កនិដ្ឋបុត្តោ បឋមអគ្គសាវកោ, បុរោហិតបុត្តោ ទុតិយអគ្គសាវកោ’តិ តេ ឱលោកេត្វា, ‘មមេវ ពុទ្ធោ, មមេវ ធម្មោ, មមេវ សង្ឃោ, នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្សា’តិ តិក្ខត្តុំ ឧទានំ ឧទានេត្វា ។

ព្រះរាជាមកហើយកាន់សំណាក់នៃព្រះសាស្តា ទ្រង់សម្លឹងមើលហើយនូវបុគ្គលទាំងនោះ ហើយពោលថា បុត្រច្បងរបស់យើងបានជាព្រះពុទ្ធ បុត្រប្អូនបានជាអគ្គសាវ័កទី ១ បុត្ររបស់បុរោហិតបានជា

អគ្គសាវ័កទី ២ ហើយទ្រង់ក៏បន្ទឹនូវឧទានអស់វារៈបីបង់ថា សូមនមស្ការ ដល់ព្រះមានព្រះភាគអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ។

(ធម្មបទដ្ឋកថា យមកវគ្គទី ១ សារិបុត្តត្ថេរវត្ថុទី ៨)

នមស្ការនិងបរិត្តបាលិ

មាតិកា	បិដ្ឋង្ក
អានិសង្សនៃការចម្រើនពុទ្ធានុស្សតិ	ក
ព្រះបរិត្ត	គ
អានុភាពព្រះបរិត្ត	ង
អង្គរបស់អ្នកសូធ្យ	ង
អង្គរបស់អ្នកស្តាប់	ង
ព្រះបរិត្តមិនឃុំគ្រងរក្សាបុគ្គល ៣ ពួក	ច
អង្គរបស់អ្នកស្វាធ្យាយព្រះបរិត្តមាន ៣ ប្រការ ចងជាគាថា	ច
មហានមស្ការ	ច
មាតិកា	ណ
បទសរភញ្ញ	១
បទលើកទង់ព្រះពុទ្ធសាសនា	២
កំណើតឆព្វណ្ណរង្សី	៣
នមស្ការ	៤
ពុទ្ធរតនប្បណាម	៤
ធម្មរតនប្បណាម	៨
សង្ឃរតនប្បណាម	១១
រតនត្តយប្បណាម	១៥
ចេតិយនមស្ការគាថា	១៧

នមស្ការពុទ្ធបាទ	១៧
សម្ពុទ្ធេ	១៩
បារមី ៣០	២០
ធម្មនិយាម ៣០	២០
វិសាខបុណ្ណមី	២៨
សមាទានសីល ៥	២៩
ត្រៃសរណគមន៍	២៩
សីល ៥	៣០
សមាទានសីល ៨	៣១
សីល ៨	៣១
បត្តិទានគាថា	៣៣
យំ កិញ្ចិ ប្រែកាព្យ	៣៤
យំ កិញ្ចិ ប្រែកាព្យមួយបែបទៀត	៣៤
វិសាខាឧទាន	៣៥
តេជះខ្ញុំសាង	៣៥
តាំងសេចក្តីប្រាថ្នា	៣៦
បត្តិទាន	៣៧
ផ្សាយមេត្តាក្នុងទិសទាំង ១០	៣៧
ឧទ្ទិសបុណ្យដល់ទេវតានិងនាគ	៤១
អធិដ្ឋានសាសនា	៤២

បរិត្តចាលិ

ធម្មស្សវនកាល ៤៣
នមក្ការ ៤៣
សរណាត្តយ ៤៣
ទេវនិមន្តនគាថា ៤៣
ទេវសន្និបាតគាថា ៤៤
បត្ថនាគាថា ៤៤
មេត្តាអាសីសគាថា ៤៤
ធម្មស្សវនានិសំសកថា ៤៤
ភាណាភិយាចនកថា ៤៥
១. មង្គលសុត្ត ៤៥
បរិត្តគុណកថា ៤៧
២. រតនសុត្ត ៤៨
ភាណាភិយាចនកថា ៥៤
៣. មេត្តសុត្ត ៥៤
ភាណាភិយាចនកថា ៥៧
៤. ខន្ធបរិត្ត ៥៧
ភាណាភិយាចនកថា ៥៩
៥. មោរបរិត្ត ៥៩
ភយាភិយាចនកថា ៦១

៦. វដ្ដកបរិត្ត	៦១
កយាភិយាចនកថា	៦២
៧. ធជគ្គសុត្ត	៦២
កយាភិយាចនកថា	៦៧
៨. អាដានាដិយបរិត្ត	៦៧
ភាណាភិយាចនកថា	៧១
៩. អង្គុលិមាលបរិត្ត	៧២
ភាណាភិយាចនកថា	៧២
១០. ពោជ្ឈង្គបរិត្ត	៧២
ភាណាភិយាចនកថា	៧៤
១១. បុព្វណ្ហបរិត្ត	៧៤
១២. ឥសិគិលិសុត្ត	៧៨

បទសរភញ្ញ

សូមថ្វាយបង្គំព្រះសម្ពុទ្ធ	ប្រសើរបំផុតក្នុងលោកា
ជាគ្រូនៃមនុស្សនិងទេវតា	ទ្រង់ត្រាស់ទេសនាប្រដៅសត្វ
ចង្អុលឲ្យដើរផ្លូវកណ្តាល	មាគ៌ាត្រកាលអាចកម្ចាត់
ទុក្ខភ័យចង្រៃឲ្យខ្ចាយបាត់	អាចកាត់សង្សារទុក្ខបាន ។
សាសនាព្រះអង្គនៅសព្វថ្ងៃ	សត្វមាននិស្ស័យពីបុរាណ
ប្រឹងរៀនប្រឹងស្តាប់ចេះចាំបាន	កាន់តាមលម្អានបានក្តីសុខ
ឥតមានសុខណាស្មើក្តីស្ងប់	បញ្ចប់ត្រឹមសុខឃ្លាតចាកទុក្ខ
តាំងពីលោកនេះតទៅមុខ	ក្តីសុខនឹងមានព្រោះធម៌ស្ងប់ ។
ខ្ញុំសូមបង្គំឆ្ពោះព្រះធម៌	ព្រះសង្ឃបវរទាំងគ្រប់សព្វ
រួមជាត្រៃរត័ន៍គួរគោរព	ជាម្លប់ត្រជាក់នៃលោកា
ព្រះរូបព្រះធាតុនៃព្រះពុទ្ធ	វិសុទ្ធតាងអង្គព្រះសាស្តា
សូមគុណត្រៃរត័ន៍ជួយខេមរា	ឲ្យបានសុខាតរៀងទៅ ។

បទលើកតម្កើងព្រះពុទ្ធសាសនា

សូមមើលទង់ជ័យឆព្វណ្ណរង្សី   ដែលមានរស្មីដ៏ភ្លឺស្រស់ល្អ
ខៀវលឿងក្រហមព្រមទាំងពណ៌ស   ហង្សបាទនិងពណ៌ដ៏សែនភ្លឺថ្លែក ។
ប្រទេសតូចធំបានស្ម័គ្រស្មាគម   ជំនុំគ្នាច្រើនដ៏អនេក
ព្រមយករស្មីព្រះពុទ្ធគួរត្រេក   ប្រសើរពន់ពេកក្រៃកន្លង ។
ធ្វើជាសញ្ញាទង់ជ័យសាសនា   នៃសម្ពុទ្ធធំចម្បង
ចូរយើងរាល់គ្នាយកចិត្តចងចាំ   នឹកដល់ព្រះអង្គជាអម្ចាស់ ។
ទោះជាតិផ្សេងគ្នាក៏ត្រូវដឹងថា   សុទ្ធសឹងតែជាពុទ្ធសាសន៍
ត្រូវមានសាមគ្គីទាំងក្មេងទាំងចាស់   ប្រឹងប្រែងឲ្យណាស់ឲ្យគ្រប់ៗគ្នា ។
សូមសាសនាពុទ្ធថ្កុំថ្កើងបំផុត   រុងរឿងវិសុទ្ធថ្លៃថ្លា
ហើយមានជោគជ័យផ្សាយពេញលោកា   ដោយជនជ្រះថ្លាច្រើនសែនលាន។
មានចិត្តស្នេហាគោរពបូជា   ចំពោះព្រះធម៌ដ៏កល្យាណ
ទាំងមនុស្សទេវតាស្នេហាគ្រប់ប្រាណ   ប្រាថ្នាចង់បានសេចក្តីសុខ។
យើងខេមរជាតិនាំគ្នាខ្មីឃ្មាត   កាន់ធម៌នឹងបានរួចចាកទុក្ខ
រួបរួមសាមគ្គីពីនេះទៅមុខ   យើងនឹងបានសុខក្សេមក្សាន្តត្រាណ ។
ព្រមព្រៀងប្រព្រឹត្តកាន់ធម៌សុចរិត   ឆ្ពោះទៅកាន់ឋាននិព្វាន
ជាទីផុតទុក្ខបានសុខក្សេមក្សាន្ត   ជាតិយើងនឹងបានសោយសុខា ។

កំណើតឆព្វណ្ណរង្សី

ជាតិយើងអ្នកកាន់សាសនា　ត្រូវដឹងច្បាស់ថាព្រះពុទ្ធជិនស្រី
ទ្រង់មានឆព្វណ្ណរង្សី　គឺព្រះរស្មីទាំងប្រាំមួយពណ៌ ។
ផ្សាយចេញពីព្រះកាយទ្រង់　រុងរឿងឫទ្ធិរុងប្រសើរបវរ
ឆ្មៀលឆ្វាត់កាយឆើតឆាយល្អ　ទាំងប្រាំមួយពណ៌ស្រស់ល្អសោភា ។
កំណើតនៃព្រះរស្មី　កើតដោយបារមីនៃព្រះភគវា
ធ្វើទានឥតមានរួញរា　កាលដែលនៅជាព្រះពោធិសត្វ ។
រស្មីពណ៌ខៀវនោះណា　កាលឆ្មៀលនេត្រាទ្រង់ដោយចិត្តកាត់
ធ្វើទានដល់ឥន្ទព្រាហ្មណ៍ពិត　កាលនៅជាក្សត្រនាមស្រីពិរាស្រ្ត ។
រស្មីពណ៌លឿងភ្លឺថ្លា　កាលដែលទ្រង់អារសាច់ផែធ្វើមាស
បិទពុទ្ធរូបភ្លឺល្អឱភាស　ព្រះឥន្ទជាងមាសទ្រង់វៃបណ្ឌិត។
រស្មីក្រហមនោះណា　កាលដែលមាតាពស់ខាំស្លាប់ពិត
បទុមស៊ូប្តូរជីវិត　កាត់បេះដូងបិទធ្វើថ្នាំមាតា　។
រស្មីពណ៌សសុទ្ធសាធ　កាលជាព្រះបាទវេស្សន្តរក្សត្រា
ឲ្យទានដំរីសសោភា　ដល់ព្រាហ្មណ៍ប្រាថ្នាយកពោធិញ្ញាណ។
រស្មីពណ៌ដូចជើងហង្ស　កាលមាតាទ្រង់យក្សចាប់យកបាន
វិជ្ជាធរអារសាច់ខ្លួនប្រាណ　ឲ្យយក្សសាមានស៊ីប្តូរជីវិត ។
រស្មីភ្លឺផ្ទេកពណ្ណរាយ　កាលជាទន្សាយឈ្មោះសោមបណ្ឌិត
ឲ្យទានសាច់ឈាមជីវិត　ដល់ឥន្ទព្រាហ្មណ៍ពិតថាអត់អាហារ ។
រស្មីខៀវលឿងក្រហម　សហង្សបាទព្រមភ្លឺផ្ទេកអស្ចារ្យ
ត្រូវជាប្រាំមួយប្រការ　ក្មេងចាស់កុមារចូរចាំទុកអើយ ។

នមស្ការ

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

វីកិរិយានមស្ការ ថ្វាយបង្គំនៃខ្ញុំព្រះករុណា ចូរមានដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គជាព្រះអរហន្តដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួង ដោយប្រពៃ ចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ពុទ្ធរតនប្បណាម

យោ សន្និសិន្នោ វរពោធិមូលេ

មារំ សសេនំ មហតឹ វិជេយ្យោ

សម្ពោធិមាគច្ឆិ អនន្តញាណោ

លោកុត្តមោ តំ បនមាមិ ពុទ្ធំ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គឯណា ទ្រង់គង់ចម្រើន នូវព្រះអានាបានស្សតិកម្មដ្ឋាន លើរតនបល្ល័ង្ក ក្រោមម្លប់ពោធិព្រឹក្សដ៏ប្រសើរ បានផ្ចាញ់នូវមារាធិរាជព្រមទាំងសេនាដ៏ច្រើន ហើយទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ មានប្រាជ្ញារកទីបំផុតគ្មាន ព្រះអង្គប្រសើរជាងសត្វលោក ខ្ញុំព្រះករុណាសូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ដោយគោរព ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

យេ ច ពុទ្ធា អតីតា ច យេ ច ពុទ្ធា អនាគតា

បច្ចុប្បន្នា ច យេ ពុទ្ធា អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធ និព្វានកន្លងទៅហើយក្តី ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលនឹងបាន ត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធ ក្នុងកាលខាងមុខក្តី ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធក្នុងកទ្ទកប្បនេះក្តី ខ្ញុំព្រះករុណាសូមក្រាបថ្វាយ បង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ គ្រប់កាលទាំងពួង ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ សុគតោ លោកវិទូ អនុត្តរោ បុរិសទម្មសារថិ សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធោ ភគវាតិ ។

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ទ្រង់ព្រះនាមថា **អរហំ** ព្រោះព្រះអង្គឆ្ងាយចាកសឹកសត្រូវ ពោលគឺកិលេស ព្រមទាំងវាសនាគឺកាយបយោគ និងវចីបយោគ* **សម្មាសម្ពុទ្ធោ** *ទ្រង់ព្រះនាមថា **សម្មាសម្ពុទ្ធោ** ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួង ដោយប្រពៃ ចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ* **វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ** *ទ្រង់ព្រះនាមថា **វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ** ព្រោះព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា ៣ និងវិជ្ជា ៨ និងចរណៈ ១៥* **សុគតោ** *ទ្រង់ព្រះនាម*

ថា **សុគតោ** ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរល្អ យាងទៅកាន់សុន្ទរស្ថានគឺអមតមហានិព្វាន **លោកវិទូ** ទ្រង់ព្រះនាមថា *លោកវិទូ* ព្រោះព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃលោក **អនុត្តរោ** ទ្រង់ព្រះនាមថា *អនុត្តរោ* ព្រោះព្រះអង្គប្រសើរ ដោយសីលាទិគុណរកបុគ្គលណាមួយស្មើគ្មាន **បុរិស~ទម្មសារថិ** ទ្រង់ព្រះនាមថា *បុរិសទម្មសារថិ* ព្រោះព្រះអង្គជាអ្នកទូន្មាននូវបុរសដែលមានឧបនិស្ស័យគួរនឹងទូន្មានបាន **សត្ថា ទេវមនុស្សានំ** ទ្រង់ព្រះនាមថា *សត្ថា ទេវមនុស្សានំ* ព្រោះព្រះអង្គជាសាស្តាចារ្យនៃទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ **ពុទ្ធោ** ទ្រង់ព្រះនាមថា *ពុទ្ធោ* ព្រោះព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវចតុរារិយសច្ច ហើយញុំាងអ្នកដទៃឲ្យត្រាស់ដឹងផង **ភគវា** ទ្រង់ព្រះនាមថា *ភគវា* ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរទៅកាន់ត្រៃភពខ្ចាក់ចោលហើយ គឺថាព្រះអង្គមិនត្រឡប់កើតទៀតឡើយ ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ ពុទ្ធោ មេ សរណំ វរំ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ ។

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ វត្ថុដទៃជាទីពឹងទីរឭកនៃខ្ញុំព្រះករុណា មិនមានឡើយ **ពុទ្ធោ មេ សរណំ វរំ** មានតែព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ជាទីពឹងទីរឭក ដ៏ប្រសើររបស់ខ្ញុំព្រះករុណា **ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ**

ជយមង្គលំ *សូមសិរីសួស្តីជយមង្គល ចូរមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ ។*

ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ បាទបំសុំ វរុត្តមំ

ពុទ្ធេ យោ ខលិតោ ទោសោ ពុទ្ធោ ខមតុ តំ មមំ ។

ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ បាទបំសុំ វរុត្តមំ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវល្អងធូលីព្រះបាទ នៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធដ៏ប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់ ដោយអវយវៈដ៏ឧត្តមគឺត្បូង* **ពុទ្ធេ យោ ខលិតោ ទោសោ** *ទោសឯណា ដែលខ្ញុំព្រះករុណាធ្វើឲ្យភ្លាំងភ្លាត់ហើយក្នុងព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់* **ពុទ្ធោ ខមតុ តំ មមំ** *សូមព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ អត់នូវទោសនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។*

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ធម្មរតនប្បណាម

អដ្ឋង្គិកអរិយបថោ ជនានំ

មោក្ខប្បវេសាយ ឧជូ ច មគ្គោ

ធម្មោ អយំ សន្តិករោ បណីតោ

និយ្យានិកោ តំ បនមាមិ ធម្មំ ។

ព្រះសទ្ធម្មឯណា ជាធម៌ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការជាគន្លងដំណើរនៃព្រះអរិយបុគ្គលជាម្ចាស់ ជាផ្លូវដ៏ត្រង់ក្នុងកិរិយាញុំាងជន ដែលប្រាថ្នានូវព្រះនិព្វាន ឲ្យចូលទៅកាន់ព្រះនិព្វានបាន ព្រះធម៌នេះជាធម៌ធ្វើឲ្យត្រជាក់រំងាប់បង់នូវភ្លើងទុក្ខភ្លើងកិលេស ជាធម៌ដ៏ឧត្តមជាគុណ ញុំាងសត្វឲ្យចេញចាកសង្សារទុក្ខ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសទ្ធម្មនោះដោយគោរព ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

យេ ច ធម្មា អតីតា ច យេ ច ធម្មា អនាគតា

បច្ចុប្បន្នា ច យេ ធម្មា អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ។

ព្រះធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលជាធម៌របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ដែលនិព្វានកន្លងទៅហើយក្តី ព្រះធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលជាធម៌របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ នឹងមានមកក្នុងកាលខាងមុខក្តី ព្រះធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលជាធម៌របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុកក្នុងកាលសព្វថ្ងៃនេះក្តី

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះធម៌ទាំងឡាយនោះ គ្រប់កាលទាំងពួង ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ សន្ទិដ្ឋិកោ អកាលិកោ ឯហិបស្សិកោ ឱបនយិកោ បច្ចត្តំ វេទិតព្វោ វិញ្ញូហីតិ ។

ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ ព្រះបរិយត្តិធម៌ គឺព្រះត្រៃបិដក ជាធម៌ គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងហើយដោយល្អ (**ធម្មោ** ព្រះនព្វ-លោកុត្តរធម៌ មាន ៩ ប្រការ គឺ មគ្គ ៤ ផល ៤ និព្វាន ១) **សន្ទិដ្ឋិកោ** ជាធម៌ គឺព្រះអរិយបុគ្គលទាំងពួងដឹងពិត ឃើញពិត ដោយបច្ចវេក្ខណ-ញ្ញាណគឺថានឹងបានដឹងដោយស្តាប់ ដោយជឿបុគ្គលដទៃនោះ ៗ ក៏ទេ គឺឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនឯង **អកាលិកោ** ជាធម៌ឲ្យនូវផលមិនរង់ចាំកាល គឺថាកាលបើព្រះអរិយមគ្គកើតឡើងហើយ ព្រះអរិយផល ក៏កើតក្នុងលំដាប់គ្នា មិនបានឃឺតយូរឡើយ **ឯហិបស្សិកោ** ជាធម៌គួរដល់ឯហិបស្ស-វិធី គឺថាបើព្រះអរិយបុគ្គល ដែលបានសម្រេចមគ្គផលហើយ ក៏គួរនឹងហៅបុគ្គលដទៃ ឲ្យចូលមកមើលបាន **ឱបនយិកោ** ជាធម៌គឺ ព្រះអរិយ-បុគ្គលគប្បីបង្អោនចូលមកទុកក្នុងខ្លួន ដោយអំណាចនៃភាវនា **បច្ចត្តំ វេទិតព្វោ វិញ្ញូហិ** ជាធម៌គឺអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ មានឧគ្ឃដិតញ្ញូបុគ្គលជាដើមគប្បីដឹង គប្បីឃើញច្បាស់ក្នុងចិត្តនៃខ្លួន ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ   ធម្មោ មេ សរណំ វរំ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន   ហោតុ មេ ជយមង្គលំ ។

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ *វត្ថុដទៃជាទីពឹងទីរឭក នៃខ្ញុំព្រះករុណា មិនមានឡើយ* **ធម្មោ មេ សរណំ វរំ** *មានតែព្រះធម៌ជាម្ចាស់ ជាទីពឹងទីរឭកដ៏ប្រសើរ របស់ខ្ញុំព្រះករុណា* **ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ** *សូមសិរីសួស្តីជយមង្គល ចូរមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ ។*

ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ   ធម្មញ្ច ទុវិធំ វរំ

ធម្មេ យោ ខលិតោ ទោសោ   ធម្មោ ខមតុ តំ មមំ ។

ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ ធម្មញ្ច ទុវិធំ វរំ *ខ្ញុំព្រះករុណាសូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះធម៌ដ៏ប្រសើរមាន ២ ប្រការ គឺ ព្រះបរិយត្តិធម៌ និងព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌ ដោយអវយវៈដ៏ឧត្តមគឺត្បូង* **ធម្មេ យោ ខលិតោ ទោសោ** *ទោសឯណា ដែលខ្ញុំព្រះករុណា ធ្វើឲ្យភ្លាំងភ្លាត់ហើយក្នុងព្រះធម៌ជាម្ចាស់* **ធម្មោ ខមតុ តំ មមំ** *សូមព្រះធម៌ជាម្ចាស់ អត់នូវទោសនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។*

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

សង្ឃរតនប្បណាម

សង្ឃោ វិសុទ្ធោ វរទក្ខិណេយ្យោ

សន្តិន្ទ្រិយោ សព្វមលប្បហីនោ

គុណេហិ នេកេហិ សមិទ្ធិបត្តោ

អនាសវោ តំ បណមាមិ សង្ឃំ ។

ព្រះអរិយសង្ឃឯណា ដ៏បរិសុទ្ធវិសេស ជាទក្ខិណេយ្យបុគ្គលដ៏ប្រសើរ មានឥន្ទ្រិយរំងាប់ហើយ មានមន្ទិល គឺរាគាទិក្កិលេសទាំងពួងបន្សាត់បង់ហើយ ជាព្រះសង្ឃដល់ហើយនូវកិរិយា សម្រេចដោយគុណទាំងឡាយដ៏ច្រើន ជាព្រះសង្ឃមានអាសវធម៌មិនមាន គឺថាជាព្រះខីណាស្រព ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះអរិយសង្ឃនោះដោយគោរព ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

យេ ច សង្ឃា អតីតា ច យេ ច សង្ឃា អនាគតា

បច្ចុប្បន្នា ច យេ សង្ឃា អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ។

ព្រះសង្ឃទាំងឡាយឯណា ដែលជាព្រះសង្ឃបានសម្រេចមគ្គ និងផល កន្លងទៅហើយក្តី ព្រះសង្ឃទាំងឡាយឯណា ដែលជាព្រះសង្ឃនឹងបានសម្រេចមគ្គ និងផល ក្នុងកាលខាងមុខក្តី ព្រះសង្ឃទាំងឡាយឯណា ដែលជាព្រះសង្ឃបានសម្រេចមគ្គ និងផល ក្នុងកាលជាបច្ចុប្បន្ននេះក្តី

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសង្ឃទាំងឡាយនោះ គ្រប់កាលទាំងពួង ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

សុប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ឧជុប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ញាយប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ សាមីចិ-ប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ យទិទំ ចត្តារិ បុរិសយុគានិ អដ្ឋ បុរិសបុគ្គលា ឯស ភគវតោ សាវកសង្ឃោ អាហុនេយ្យោ បាហុនេយ្យោ ទក្ខិណេយ្យោ អញ្ជលិករណីយោ អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្សាតិ ។

សុប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ *ព្រះសង្ឃជាសាវកនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយប្រពៃ គឺប្រតិបត្តិតាមគន្លងព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌* **ឧជុប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ** *ព្រះសង្ឃជាសាវក នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដោយត្រង់ គឺប្រតិបត្តិជាមជ្ឈិមប្បដិបទា* **ញាយប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ** *ព្រះសង្ឃជាសាវក នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវព្រះនិព្វាន ជាស្ពានក្សេមផុតចាកទុក្ខទាំងពួង* **សាមីចិប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ** *ព្រះសង្ឃជាសាវកនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដ៏សមគួរដល់សាមីចិកម្ម គឺប្រតិបត្តិគួរដល់សីល សមាធិ បញ្ញា*

យានិទំ ចត្តារិ បុរិសយុគានិ ព្រះសង្ឃឯណា បើរាប់ជាគូនៃបុរស ទាំងឡាយ មាន ៤ គូ គឺព្រះសង្ឃដែលបានសម្រេចនូវសោតាបត្តិមគ្គ និងសោតាបត្តិផល ជាគូ ១ សកទាគាមិមគ្គ និងសកទាគាមិផល ជាគូ ១ អនាគាមិមគ្គ និងអនាគាមិផល ជាគូ ១ អរហត្តមគ្គ និងអរហត្តផល ជាគូ ១ **អដ្ឋ បុរិសបុគ្គលា** បើរាប់រៀងជាបុរសបុគ្គល មាន ៨ គឺព្រះសង្ឃ ដែលបានសម្រេចនូវសោតាបត្តិមគ្គ ១ សោតាបត្តិផល ១ សកទាគាមិមគ្គ ១ សកទាគាមិផល ១ អនាគាមិមគ្គ ១ អនាគាមិផល ១ អរហត្តមគ្គ ១ អរហត្តផល ១ **ឯស ភគវតោ សាវកសង្ឃោ** ព្រះសង្ឃទាំងនោះ ជា សង្ឃសាវកនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ **អាហុនេយ្យោ** លោកគួរទទួលនូវ ចតុប្បច្ច័យ ដែលបុគ្គលឧទ្ទិសចំពោះអ្នកមានសីល ហើយនាំមកអំពី ចម្ងាយបង្អោនចូលមកបូជា **បាហុនេយ្យោ** លោកគួរទទួលនូវអាគន្តុកទាន គឺទានដែលបុគ្គលតាក់តែងដើម្បីញាតិ និងមិត្ត ដែលមកអំពីទិសផ្សេង ៗ ហើយបង្អោនចូលមកបូជា **ទក្ខិណេយ្យោ** លោកគួរទទួលនូវទាន ដែល បុគ្គលជឿនូវកម្ម និងផលនៃកម្ម ហើយបូជា **អញ្ជលិករណីយោ** លោកគួរ ដល់អញ្ជលីកម្ម ដែលសត្វលោកគប្បីធ្វើ **អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្ស** លោកជាបុញ្ញក្ខេត្ត គឺជាទីដុះឡើងនៃពូជ គឺបុណ្យនៃសត្វលោករកខេត្តដទៃ ក្រៃលែងជាងគ្មាន ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ សង្ឃោ មេ សរណំ វរំ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ ។

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ *វត្ថុដទៃជាទីពឹង ទីរឭកនៃខ្ញុំ ព្រះករុណា មិនមានឡើយ* **សង្ឃោ មេ សរណំ វរំ** *មានតែព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ជាទីពឹង ទីរឭកដ៏ប្រសើរ របស់ខ្ញុំព្រះករុណា* **ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ** *សូមសិរីសួស្តីជយមង្គល ចូរមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ ។*

ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ សង្ឃញ្ច ទុវិធោត្តមំ

សង្ឃេ យោ ខលិតោ ទោសោ សង្ឃោ ខមតុ តំ មមំ ។

ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ សង្ឃញ្ច ទុវិធោត្តមំ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសង្ឃដ៏ប្រសើរ មាន ២ ប្រការ គឺសម្មតិសង្ឃ និងអរិយសង្ឃ ដោយអវយវៈដ៏ឧត្តម គឺត្បូង* **សង្ឃេ យោ ខលិតោ ទោសោ** *ទោសឯណា ដែលខ្ញុំព្រះករុណា ធ្វើឲ្យភ្លាំងភ្លាត់ហើយ ក្នុងព្រះសង្ឃជាម្ចាស់* **សង្ឃោ ខមតុ តំ មមំ** *សូមព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ អត់នូវទោសនោះដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។*

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

រតនត្តយប្បណាម

យោ កប្បកោដីហិបិ អប្បមេយ្យំ

កាលំ ករោន្តោ អតិទុក្ករានិ

ខេទំ គតោ លោកហិតាយ នាថោ

នមោ មហាការុណិកស្ស តស្ស ។

ព្រះពុទ្ធជាទីពឹង ជាពំនឹងសព្វសត្តា ព្រះអង្គកាលប្រាថ្នា ធ្វើកសាង អស់កាលយូរ រាប់ដោយកោដិកប្បា ច្រើនគណនាហួសគិតគូរ បាន ត្រាស់ជាសព្វញ្ញូ ត្រាស់ជាគ្រូលើកពឋាន ធ្វើកម្មជាកម្រ សត្តនិករគ្រាប់ ពុំបាន តោកយ៉ាកលំបាកប្រាណ ព្រោះប្រយោជន៍ដល់សព្វសត្វ ខ្ញុំសូមឱន សិរសា ចិត្តប្រាថ្នាបង្គំថ្វាត់ ព្រះពុទ្ធករុណាសត្វនោះជាទីពឹងសព្វកាល ។

អសម្ពុធំ ពុទ្ធនិសេវិតំ យំ

ភវាភវំ គច្ឆតិ ជីវលោកោ

នមោ អវិជ្ជាទិកិលេសជាល~

វិទ្ធំសិនោ ធម្មវរស្ស តស្ស ។

សត្វតែងកើតស្លាប់បង់ ព្រោះចំណងកម្មជាគោល ឲ្យវិលវល់ អន្ទោល ក្នុងភពតូចនិងភពធំ ហេតុតែមិនដឹងធម៌ជាម្ចាស់ល្អស្អាតសុខុម គឺព្រះពុទ្ធសេពសម ចិត្តខ្ញុំសូមនមស្ការ នូវធម៌ប្រពៃពិត វិសេសសុទ្ធនោះ ឯងណា កាត់បង់នូវអវិជ្ជាគឺបណ្តាញកិលេសហើយ ។

គុណេហិ យោ សីលសមាធិបញ្ញា-

វិមុត្តិញាណប្បភុតីហិ យុត្តោ

ខេត្តំ ជនានំ កុសលត្ថិកានំ

តមរិយសង្ឃំ សិរសា នមាមិ ៕

ព្រះសង្ឃអគ្គសាវក មានសំវរៈសទ្ធាទ្រទ្រង់ កបដោយគុណសីលត្រង់ និងសមាធិបញ្ញា និងវិមុត្តិញាណ កិលេសគ្មានក្នុងអាត្មា ជាបុញ្ញក្ខេត្តា ជនត្រូវការជាកុសល ខ្ញុំសូមឱនសិរសី ដល់ព្រះអរិយបុគ្គល ជាបុត្រព្រះទសពល ជាមង្គលដល់សព្វសត្វ ។

ឥច្ចេវមច្ចន្តនមស្សនេយ្យំ

នមស្សមានោ រតនត្តយំ យំ

បុញ្ញាភិសន្ទំ វិបុលំ អលត្ថំ

តស្សានុភាវេន ហតន្តរាយោ ៕

ខ្ញុំសូមនមស្ការ លើកហត្ថាឱនសិរសី បង្គំគុណទាំងបី ខ្ពស់លើសលប់ត្រៃលោកា សូមបុណ្យកងកុសល ឲ្យបានដល់យើងខ្ញុំណា ពេញពោរស្មើធារា ដូចជលសាធំទូលាយ សូមឲ្យកម្ចាត់បង់ អពមង្គលទាំងឡាយ ឲ្យចៀសចេញចាកឆ្ងាយ ក្តីអន្តរាយកុំបីមាន ដោយកម្លាំងអានុភាព បុញ្ញលាភជាប្រធាន កងបុញ្ញរាសីមាន សូមបានក្សាន្តកុំមានមោះ ដោយគុណនមស្ការត្រៃរតនាប្រសើរខ្ពស់ សូមអានិសង្សនោះ ដាក់ដល់ឋាននិព្វានហោង ។

ចេតិយនមស្ការគាថា

វន្ទាមិ ចេតិយំ សព្វំ សព្វដ្ឋានេសុ បតិដ្ឋិតំ

សារីរិកធាតុមហាពោធឹ ពុទ្ធរូបំ សកលំ សទា ។

ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះបរមចេតិយ៍ ព្រមទាំងព្រះសារីរិកធាតុនៃព្រះពុទ្ធ និងមហាពោធិព្រឹក្ស ដែលគួរទឹកដោយលំអុត លំឱនចិត្តបរិសុទ្ធលើកកម្បង់អញ្ជលី និងព្រះពុទ្ធរូប តំណាងអង្គព្រះមុនី ដែលឋិតនៅគ្រប់ទីឋាននានានោះទាំងអស់ ដោយតេជះនៃគុណ ព្រះមានបុណ្យប្រសើរខ្ពស់ដែលតែងតែរំលស់ រំដោះទុក្ខភ័យអន្តរាយ សូមឲ្យខ្ញុំបានសុខ រួចចាកទុក្ខផងទាំងឡាយ សត្រូវទោះជិតឆ្ងាយ សូមឲ្យក្លាយមកជាមិត្ត សូមទាន់ព្រះអរិយមេត្រេយ្យថ្លៃវិសិដ្ឋ សូមបានឃើញធម៌ពិត សមដូចចិត្តប្រាថ្នាហោង ។

នមស្ការពុទ្ធបាទ

វន្ទាមិ ពុទ្ធំ ភវបារតិណ្ណំ តិលោកកេតុំ តិភវេកនាថំ យោ លោកសេដ្ឋោ សកលំ កិលេសំ ឆេត្វាន ពោធេសិ ជនំ អនន្តំ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធឯណា ព្រះអង្គប្រសើរក្នុងលោក ទ្រង់កាត់បង់នូវកិលេសទាំងអស់បានហើយ ញ៉ាំងជនជាអនន្ត ឲ្យត្រាស់ដឹងហើយ ខ្ញុំសូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធនោះ ព្រះអង្គឆ្លងផុត អំពីប្រាំងនៃភពហើយ ព្រះអង្គជាទង់ជ័យនៃត្រៃលោក មានតែព្រះអង្គមួយ ជាទីពឹងនៃសព្វសត្វក្នុងត្រៃភព ។

យំ នម្មទាយ នទិយា បុលិនេ ច តីរេ យំ សច្ចពន្ធគិរិកេ សុមនា ច លគ្គេ យំ តត្ថ យោនកបុរេ មុនិនោ ច បាទំ តំ បាទលញ្ឆ នមហំ សិរសា នមាមិ ។

ស្នាមព្រះបាទឯណា (ដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុក) លើផ្នូរខ្សាច់ទៀបឆ្នេរនៃស្ទឹងឈ្មោះនម្មទា ស្នាមព្រះបាទឯណា (ដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុក) លើភ្នំសច្ចពន្ធ និងលើភ្នំសុមនកូដ ស្នាមព្រះបាទឯណា (ដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុក) ក្នុងយោនកបុរី ខ្ញុំសូមក្រាបថ្វាយបង្គំ ដោយត្បូង ចំពោះទៅព្រះបាទ និង ស្នាមព្រះបាទទាំងនោះនៃព្រះសក្យមុនី ។

សុវណ្ណមាលិកេ សុវណ្ណបព្វតេ សុមនកូដេ យោនកបុរេ នម្មទាយ នទិយា បញ្ចបាទវរំ ឋានំ អហំ វន្ទាមិ ទូរតោ ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការអំពីចម្ងាយ នូវស្ថានដែលមានព្រះបាទដ៏ប្រសើរ ៥ កន្លែង គឺស្ថានលើភ្នំសុវណ្ណមាលិក ១ លើភ្នំសុវណ្ណបព៌ត ១ លើភ្នំសុមនកូដ ១ ក្នុងយោនកបុរី ១ ក្បែរស្ទឹងនម្មទា ១ ។

សម្ពុទ្ធេ

សម្ពុទ្ធេ អដ្ឋវីសញ្ច ទ្វាទសញ្ច សហស្សកេ

បញ្ចសតសហស្សានិ នមាមិ សិរសា អហំ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ២៨ ព្រះអង្គផង ១ ម៉ឺន ២ ពាន់ ព្រះអង្គផង ៥ សែន ព្រះអង្គផង ដោយត្បូង (របស់ខ្ញុំព្រះករុណា) ។

សម្ពុទ្ធេ បញ្ចបញ្ញាសញ្ច ចតុវីសតិសហស្សកេ

ទសសតសហស្សានិ នមាមិ សិរសា អហំ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ៥៥ ព្រះអង្គផង ២ ម៉ឺន ៤ ពាន់ ព្រះអង្គផង ១ លាន ព្រះអង្គផង ដោយត្បូង (របស់ខ្ញុំព្រះករុណា) ។

សម្ពុទ្ធេ នវុត្តរសតេ អដ្ឋចត្តាឡីសសហស្សកេ

វីសតិសតសហស្សានិ នមាមិ សិរសា អហំ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ១០៩ ព្រះអង្គផង ៤ ម៉ឺន ៨ ពាន់ ព្រះអង្គផង ២ លាន ព្រះអង្គផង ដោយត្បូង (របស់ខ្ញុំព្រះករុណា) ។

តេសំ ធម្មញ្ច សង្ឃញ្ច អាទរេន នមាមិហំ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះធម៌ផង នូវព្រះសង្ឃផង របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ ដោយគោរព ។

នមក្ការានុភាវេន   ហន្ត្វា សព្វេ ឧបទ្ទវេ
អនេកា អន្តរាយាបិ   វិនស្សន្តុ អសេសតោ ។

ដោយអានុភាព នៃកិរិយានមស្ការថ្វាយបង្គំ សូមឲ្យកម្ចាត់បង់នូវឧបទ្រពទាំងឡាយទាំងពួង ទាំងសេចក្ដីអន្តរាយទាំងឡាយ ជាអនេកក៏ចូរឲ្យវិនាសទៅកុំបីមានសេសសល់ឡើយ ។

បារមី ៣០

ឥតិបិ ទានបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយទានបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ ទានឧបបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយទានឧបបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ ទានបរមត្ថបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយទានបរមត្ថបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ សីលបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយសីលបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ សីលឧបបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយសីលឧបបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ សីលបរមត្ថបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយសីលបរមត្ថបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ នេក្ខម្មបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយនេក្ខម្មបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ នេក្ខម្មឧបបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយនេក្ខម្មឧបបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ នេក្ខម្មបរមត្ថបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយនេក្ខម្មបរមត្ថបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ បញ្ញាបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយបញ្ញាបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ បញ្ញាឧបបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយបញ្ញាឧបបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ បញ្ញាបរមត្ថបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយបញ្ញាបរមត្ថបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ វីរិយបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយវីរិយបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ វីរិយឧបបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយវីរិយឧបបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ វីរិយបរមត្ថបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយវីរិយបរមត្ថបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ ខន្តិបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយខន្តិបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ ខន្តិឧបបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយខន្តិឧបបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ ខន្តិបរមត្ថបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយខន្តិបរមត្ថបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ សច្ចបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយសច្ចបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ សច្ចឧបបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយសច្ចឧបបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ សច្ចបរមត្ថបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយសច្ចបរមត្ថបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ អធិដ្ឋានបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយអធិដ្ឋានបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ អធិដ្ឋានឧបបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយអធិដ្ឋានឧបបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ អធិដ្ឋានបរមត្ថបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយអធិដ្ឋានបរមត្ថបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ មេត្តាបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយមេត្តាបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ មេត្តាឧបបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយមេត្តាឧបបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ មេត្តាបរមត្ថបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយមេត្តាបរមត្ថបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ ឧបេក្ខាបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយឧបេក្ខាបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ ឧបេក្ខាឧបបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយឧបេក្ខាឧបបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ ឧបេក្ខាបរមត្ថបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយឧបេក្ខាបរមត្ថបារមី សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ឥតិបិ សមត្តឹសបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយបារមីទាំង៣០ សូម្បីព្រោះហេតុដូច្នេះ ។

ធម្មនិយាម ៣០

សូមក្រាបបង្គំប្រណម្យវន្ទា ខ្ពោះព្រះភគវាពុទ្ធាបានត្រាស់
ធម្មនិយាមទំនៀមល្អល្អះ សាមសិបមុខច្បាស់ខ្ញុំសូមពណ៌នា ។
មួយរញ្ជួយភពជាតិគ្រប់ចុងក្រោយ បារមីនាំឲ្យដឹងពេលវេលា
ទ្រង់យាងកាន់ផ្ទៃស្នារតីល្អជា ដឹងខ្លួនគ្រប់គ្រាក្នុងគភ៌មាតា ។
ពីរគឺព្រះភក្រ្តវរលក្ខណ៍ក្នុងគភ៌ ស្ថិតស្នាធីក្នុងធម៌បវរកាយា
ព្រះភក្ត្របែរផ្ទុយពីខ្នងមាតា ខ្ពោះផ្ទៃភ្លឺថ្លាមាតារំពៃ ។
បីឥរិយាបថនៃព្រះមាតា ពេលគ្រប់មាសាសាស្តាចាកផ្ទៃ
មាតាទ្រង់ឈរខុសស្រីដទៃ ប្រសូតបុត្រថ្ងៃហឫទ័យជ្រះថ្លា ។
បួនសួនឧទ្យានទីឋានប្រសូត ក្នុងព្រៃរហូតឈើស្រួតចេញផ្កា
ទេវតានិងមនុស្សថ្វាយសាធុការ ចក្រវាលបព្វតាខ្ទរខ្ទារអ៊ូអរ ។
ប្រាំព្រះប្រសូតចុះស្រួតយាងឈាន ប្រាំពីរជំហានខ្ពោះទិសឧត្តរ
ត្រួតគ្រប់ទិសឋានក្លាហានបវរ ទើបបានបន្លឺបន្លឺសីហនាទ ។
ប្រាំមួយប្រមើលទតមើលនិមិត្ត ទេវទូតបួនពិតចិត្តគិតលះញាតិ
បុត្រកើតថ្ងៃណាថ្ងៃនោះទ្រង់ឃ្លាត ចិត្តឥតរវាតយាត្រាសាងផ្នួស ។
ប្រាំពីរធីរោផ្តាច់ប្តូរព្យាយាម ឥតមានទាក់ទាមក្នុងនាមអ្នកបួស
កំណត់វេលាមិនអាចតិចហួស ប្រាំពីរថ្ងៃនោះនឹងបានត្រាស់ដឹង ។
ប្រាំបីមហេសីគង់សោយបាយាស ក្នុងថ្ងៃបានត្រាស់ទ្រង់ច្បាស់ទីពឹង
បាយាសថាសមាសថ្វាយព្រះថ្ងៃហ្នឹង ហៅបាយត្រាស់ដឹងបានបុណ្យមហិមា ។
ប្រាំបួនជួនភ័ព្វទ្រង់ទ្រាប់ស្បូវភ្លាំង ក្លាយជាបល្ល័ង្កគង់តាំងភាវនា
នៅគល់ពោធិព្រឹក្សនាទិសបូព៌ា បល្ល័ង្កភគវាផុសគ្រាសាយ័ណ្ហ ។
ដប់គាប់ហឫទ័យអានាបានៈ បរិកម្មប្រចក្សសតិដឹងទាន់
ខ្យល់ចេញខ្យល់ចូលចិត្តមូលមិនភាន់ ដំណើរជវនៃជាន់ឆ្នងកាមា ។
ដប់មួយជំនួយពីព្រះបារមី ផ្ចាញ់មារអប្រិយ៍ព្រមទាំងសេនា
ពុទ្ធប្បវត្តិត្រង់នេះអស្ចារ្យ បរិស័ទជ្រះថ្លាបាចផ្កាអភិសេក ។

ដប់ពីរមុនីអង្គទ្រង់សម្រេចញាណ
ត្រៃវិជ្ជាមានទ្រង់ញាណអនេក
ពិសាខបុណ្ណមីកើតញាណប្លែកៗ
ពោធិញ្ញាណខ្ពស់ឯកកក្រើកធរណី ។

ដប់បីក្សត្រថ្ងៃគង់ក្នុងមហាឋាន
វិមុត្តិក្សេមក្សាន្តអស់ឋានប្រាំពីរ
សប្តាហ៍ឋានមួយលើកសួយស្ថានទី
ចេតិយ៍ព្រះមុនីប្រាំពីរកន្លែង ។

ដប់បួនជូនព្រហ្មជុំអារាធនា
សូមព្រះភគវាយាងត្រាស់សម្តែង
ព្រះធម៌ប្រពៃវិស័យសូរ្យសែង
ទ្រង់ព្រមសម្តែងដោយព្រហ្មវិហារ ។

ដប់ប្រាំចាំច្បាស់ទ្រង់ត្រាស់ធម្មចក្ក
ឥសិបតនៈព្រៃមិគទាយា
ឋានត្រៃរតនៈអាសាឡ្ហបូជា
ថ្ងៃព្រះភគវាស្ថាបនាព្រះសង្ឃ ។

ដប់ប្រាំមួយទ្រង់គង់ត្រាស់ឱវាទ
បាតិមោក្ខស្អាតស្អាតឱវាទផូរផង់
បេះដូងព្រះធម៌ពន្លឺចតុរង្គ
ថ្ងៃនោះត្រូវត្រង់មាឃបុណ្ណមី ។

ដប់ប្រាំពីរទ្រង់គង់វត្តជេតពន
ប្រោសដល់មហាជននិរន្តរ៍ប្រក្រតី
ទ្រង់យកអរុណាជេតពនសួស្តី
ជេតពនជិនស្រីអាស្រ័យជានិច្ច ។

ដប់ប្រាំបីទ្រង់សម្តែងបាដិហារ្យ
យមកៈអស្ចារ្យនិគ្រន្ថរត់គេច
នៅក្រុងសាវត្ថីប្រុសស្រីមិនតិច
នេះគឺពុទ្ធកិច្ចសង្គ្រោះលោកា ។

ដប់ប្រាំបួនទ្រង់គង់ឋានត្រៃត្រិង្ស
ត្រិះរិះរំពឹងថ្លឹងគុណមាតា
សម្តែងអភិធម្មស័ក្តិសមអស្ចារ្យ
ថ្វាយព្រះមាតាសុខាអមតៈ ។

ម្ភៃគឺព្រះអង្គទ្រង់ចាកទេវលោក
ស្តេចយាងចុះមកដែនសង្កស្សៈ
មហាជនច្រើនពិតយកចិត្តទុកដាក់
បូជាគារវៈអចលចេតិយ ។

ម្ភៃមួយគឺទ្រង់គង់ក្នុងសមាបត្តិ
ព្រះញាណស្ងប់ស្ងាត់លះកាត់លោកីយ៍
អរហត្តផលតម្កល់ប្រក្រតី
ធាប់ក្តីយូរក្តីវិស័យពុទ្ធញាណ ។

ម្ភៃពីរប្រមើលមើលគ្រប់វេនេយ្យ
ឧបនិស្ស័យសព្វសត្វដែលមាន
ដោយព្រះករុណាសមាបត្តិញ្ញាណ
ត្រួតសត្វកោដិលានមានពីរវារៈ ។

ម្ភៃបីទ្រង់លៃវិន័យអាជ្ញា
បញ្ញត្តសិក្ខាតាមការជ្រាបជាក់
មានរឿងកើតមុនខូចគុណសាវក
មានហេតុជាក់លាក់ទើបដាក់វិន័យ។

ម្ភៃបួនអដ្ឋេនហប្ញទ័យករុណា
ជាតកទេសនាសាស្តាលកលៃ

ដើមរឿងជាហេតុបង្កើតអត្ថន័យ　ជាតកប្រពៃលៃតាមហេតុការណ៍ៗ
ម្តៃប្រាំទ្រង់ប្រោសដល់ពួកព្រះញាតិ　អង្គព្រះលោកនាថសម្តែងបាដិហារ្យ
កម្ចាត់មានះព្រះញាតិវង្សា　ទើបត្រាស់ទេសនាគម្ពីរពុទ្ធវង្ស ។
ម្តៃប្រាំមួយទ្រង់គង់ធ្វន់ក្នុងធម៌　បរិស័ទណាល្អមានធម៌ទ្រទ្រង់
ស្តេចយាងទទួលស្រុះស្រួលដោយអង្គ　គារវៈផូរផង់ឆ្ពោះត្រង់ព្រះធម៌ៗ
ម្តៃប្រាំពីរទ្រង់គង់ចាំព្រះវស្សា　បើមាននរណានិមន្តដោយល្អ
ពេលចេញវស្សាមុនយាងចេញចរ　ទ្រង់ចម្រើនពរត្រាស់លាអ្នកនោះៗ
ម្តៃប្រាំបីទ្រង់គង់យ៉ាងហ្មត់ចត់　មុនភត្តក្រោយភត្តគ្មានភ្ញាត់ភ្លេចសោះ
បំពេញពុទ្ធកិច្ចគ្រប់យាមទាំងអស់　ពុទ្ធកិច្ចសង្គ្រោះមនុស្សនិងទេវតាៗ
ម្តៃប្រាំបួនទ្រង់គង់សោយមំសៈ　ក្នុងថ្ងៃទ្រង់ដាក់អនុដ្ឋានកាយា
បិណ្ឌបាតចុងក្រោយជាទានថ្ងៃថ្លា　សោយរសមំសាហប្វទ័យបរិសុទ្ធ ។
សាមសិបអវសានទ្រង់បានចូលឈាន　មុននឹងនិព្វានឈានច្រើនបំផុត
ម្តៃបួនសែនកោដិសមាបត្តិបរិសុទ្ធ　រួចហើយទ្រង់ផុតរលត់សង្ខារៗ
អហ៊ឺរខ្ញុំបង្គំវន្ទា　ឆ្ពោះព្រះភគវាព្រះធម៌ថ្ងៃថ្លា
ព្រមទាំងព្រះសង្ឃផូរផង់សីលា　ចិន្តាលំអុតព្រះពុទ្ធនិយាម ។
សូមឲ្យសព្វសត្វបដិបត្តិតាមធម៌　សាសនាបវរល្អដូចព្រះនាម
អរហំសម្មាគ្មានការទាក់ទាម　កិលេសរវាមរវាតសូន្យបង់ ។
សូមឲ្យសាសនាសម្មាសម្ពុទ្ធ　បរិស័ទមោះមុតរួមចិត្តទ្រទ្រង់
ឋិតថេរចិរកាលអភិបាលដោយសង្ឃ　ព្រមព្រៀងស្មោះត្រង់ផ្ចិតផ្ចង់សិក្ខាៗ
សូមមនុស្សទេវតាមានការគោរព　ទាំងថ្ងៃទាំងយប់ក្នុងព្រះសាសនា
សូមបានសម្រេចដូចក្តីប្រាថ្នា　អស់នូវតណ្ហាទុក្ខាចប់ហោង ។

វិសាខបុណ្ណមី

វិសាខបុណ្ណមីគឺថ្ងៃវិសេស　　យើងបានចាំចេះថ្ងៃព្រះភគវា
ប្រាំពីរប្រការជ្រះថ្លាវន្ទា　　វិសាខបូជាឫក្សពារសែនល្អ ។
ទីមួយគឺថ្ងៃសុមេធបណ្ឌិត　　ពោធិសត្វពិតមានឫទ្ធិបវរ
ចាប់ផ្ដើមទទួលព្រះពុទ្ធព្យាករណ៍　　លោកជាតុញាប់ញ័រសោទរពេកក្រៃ។
ទីពីរគឺថ្ងៃក្សត្រថ្ងៃប្រសូត　　អស្ចារ្យរហូតសម្ដោជព្រឹក្សព្រៃ
កំណើតចុងក្រោយជាប់ដោយអត្ថន័យ　　ផុតចាកភពត្រៃលែងភ័យលែងព្រួយ។
ទីបីគឺថ្ងៃព្រះស្រីមហាពោធិ៍　　ដុះចេញលេចឆ្ងោពោធិ៍ពិតមានត្រួយ
ថ្ងៃព្រះប្រសូតស្រូតដុះជាមួយ　　ជំនួយឲ្យចិត្តបរិស័ទជ្រះថ្លា ។
ទីបួនគឺថ្ងៃចមត្រៃត្រាស់ដឹង　　ថ្ងៃមានទីពឹងពំនឹងលោកា
ជាថ្ងៃព្រះពុទ្ធបរិសុទ្ធអស្ចារ្យ　　ពួកជនជ្រះថ្លាចិន្ដាល្អស្អាត ។
ទីប្រាំគឺថ្ងៃអង្គថ្ងៃនិព្វាន　　ថ្ងៃព្រះទ្រង់ញាណមានពុទ្ធោវាទ
បច្ឆិមវាចាថាកុំប្រមាទ　　ឱវាទពិសិដ្ឋឋិតនៅជាគ្រូ ។
ទីប្រាំមួយគឺថ្ងៃប្រល័យព្រះធាតុ　　ចេតិយលោកនាថនៅទៀតមិនយូរ
ព្រះធាតុទាំងអស់ហោះមកគល់ពោធិ៍　　តេជោរំលាយរលត់ពុទ្ធសាសន៍ ។
ប្រាំពីរគឺថ្ងៃជោគជ័យពុទ្ធា　　គ្រប់ព្រះភគវាឈ្នះមារបានត្រាស់
នាំមកនូវសុខវិសេសខ្លាំងណាស់　　គ្រប់អង្គទ្រង់ត្រាស់ព្រះធម៌ទេសនា។
វិសាខបុណ្ណមីថ្ងៃប្រពៃពិត　　យើងខ្ញុំមានចិត្តនឹងជឹងជ្រះថ្លា
វន្ទាសំពះអង្គព្រះសាស្ដា　　សូធ្យធម៌ថ្វាយផ្កាបូជាប្រទីប ។

សមាទានសីល ៥

ឱកាស មយំ ភន្តេ វិសុំ វិសុំ រក្ខនត្ថាយ តិសរណេន សហ បញ្ចសីលានិ យាចាម ។ ទុតិយម្បិ មយំ ភន្តេ វិសុំ វិសុំ រក្ខនត្ថាយ តិសរណេន សហ បញ្ចសីលានិ យាចាម ។ តតិយម្បិ មយំ ភន្តេ វិសុំ វិសុំ រក្ខនត្ថាយ តិសរណេន សហ បញ្ចសីលានិ យាចាម ។

ត្រៃសរណគមន៍

ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹងទីរឭក ។*

ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹងទីរឭក ។*

សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរឭក ។*

ទុតិយម្បិ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹង ទីរឭក ជាគម្រប់ ២ ដងផង ។*

ទុតិយម្បិ ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹង ទីរឭក ជាគម្រប់ ២ ដងផង ។*

ទុតិយម្បិ សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះសង្ឃ ជាទីពឹង ទីរឭក ជាគម្រប់ ២ ដងផង ។*

តតិយម្បិ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធ ជាទីពឹង ទីរឭក ជាគម្រប់ ៣ ដងផង ។*

តតិយម្បិ ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះធម៌ ជាទីពឹង ទីរឭក ជាគម្រប់ ៣ ដងផង ។*

តតិយម្បិ សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះសង្ឃ ជាទីពឹង ទីរឭក ជាគម្រប់ ៣ ដងផង ។*

សីល ៥

បាណាតិបាតា វេរមណី-សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុ វៀរចាកកិរិយាធ្វើសត្វមានជីវិតឲ្យធ្លាក់ចុះកន្លង គឺសម្លាប់សត្វ ។*

អទិន្នាទានា វេរមណី-សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុ វៀរចាកកិរិយាកាន់យកនូវវត្ថុដែលគេមិនបានឲ្យដោយកាយ ឬដោយវាចា ។*

កាមេសុមិច្ឆាចារា វេរមណី-សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុ វៀរចាកកិរិយាប្រព្រឹត្តខុសក្នុងកាមទាំងឡាយ ។*

មុសាវាទា វេរមណី-សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុ វៀរចាកកិរិយាពោលនូវពាក្យកុហក ។*

សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានា វេរមណី-សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនា ជាហេតុវៀរចាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺផឹកនូវទឹកស្រវឹង គឺសុរា និងមេរ័យ ។*

សមាទានសីល ៨

ឱកាស មយំ ភន្តេ វិសុំ វិសុំ រក្ខនត្ថាយ តិសរណេន សហ អដ្ឋសីលានិ យាចាម ។ ទុតិយម្បិ មយំ ភន្តេ វិសុំ វិសុំ រក្ខនត្ថាយ តិសរណេន សហ អដ្ឋសីលានិ យាចាម ។ តតិយម្បិ មយំ ភន្តេ វិសុំ វិសុំ រក្ខនត្ថាយ តិសរណេន សហ អដ្ឋសីលានិ យាចាម ។

សីល ៨

បាណាតិបាតា វេរមណី-សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយា ធ្វើសត្វមានជីវិតឲ្យធ្លាក់ចុះកន្លង គឺសម្លាប់សត្វ ។*

អទិន្នាទានា វេរមណី-សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុ វៀរចាកកិរិយាកាន់យកនូវវត្ថុដែលគេមិនបានឲ្យដោយកាយ ឬដោយវាចា ។*

អព្រហ្មចរិយា វេរមណី-សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជា ហេតុវៀរចាកកិរិយាប្រព្រឹត្តនូវធម៌មិនប្រសើរ គឺសេពមេថុនធម្ម ។

មុសាវាទា វេរមណី-សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុ វៀរចាកកិរិយាពោលនូវពាក្យកុហក ។

សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានា វេរមណី-សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនា ជាហេតុវៀរចាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺផឹកនូវ ទឹកស្រវឹង គឺសុរា និងមេរ័យ ។

វិកាលភោជនា វេរមណី-សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុ វៀរចាកកិរិយាបរិភោគនូវភោជនាហារក្នុងកាលខុស ។

នច្ចគីតវាទិតវិសូកទស្សន-មាលាគន្ធវិលេបនធារណមណ្ឌន-

វិភូសនដ្ឋានា វេរមណី-សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុ វៀរចាកកិរិយារាំ និងច្រៀង និងប្រគំ និងមើលនូវល្បែង ដែលជាសត្រូវដល់ កុសលធម៌ និងកិរិយាទ្រទ្រង់ និងប្រដាប់តាក់តែង ស្អិតស្អាងរាងកាយ ដោយផ្កាកម្រង និងគ្រឿងក្រអូប និងគ្រឿងលាបផ្សេងៗ ។

ឧច្ចាសយនមហាសយនា វេរមណី-សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរចាក ទីសេនាសនៈដ៏ខ្ពស់ហួសប្រមាណ និងទីសេនាសនៈដ៏ប្រសើរ ។

ឥមំ អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ពុទ្ធប្បញ្ញត្តំ ឧបោសថំ ឥមញ្ច រត្តឹ ឥមញ្ច ទិវសំ សម្មទេវ អភិរក្ខិតុំ សមាទិយាមិ ។ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាន នូវឧបោសថសីល ដ៏ប្រកបដោយអង្គ ៨ ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ទ្រង់ត្រាស់បញ្ញត្តទុកហើយនេះ ដើម្បីនឹងរក្សាឲ្យបរិបូណ៌ប្រពៃ អស់កាលកំណត់ថ្ងៃនេះ និងយប់នេះ សូមកុសល ចូរជាឧបនិស្ស័យ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន ព្ធដ៏អនាគតទៅ ឯខាងមុខហោង ។*

បត្តិទានគាថា

យំ កិញ្ចិ កុសលកម្មំ　　កត្តព្វំ កិរិយំ មម
កាយេន វាចា មនសា　　តិទសេ សុគតំ កតំ ។
យេ សត្តា សញ្ញិនោ　　អត្ថិ យេ ច សត្តា
អសញ្ញិនោ កតំ បុញ្ញផលំ　　មយ្ហំ សព្វេ ភាគី ភវន្តុ តេ ។
យេ តំ កតំ សុវិទិតំ　　ទិន្នំ បុញ្ញផលំ មយា
យេ ច តត្ថ ន ជានន្តិ　　ទេវា គន្ត្វា និវេទយុំ ។
សព្វេ លោកម្ហិ យេ　　សត្តា ជីវន្តាហារហេតុកា
មនុញ្ញំ ភោជនំ សព្វេ　　លភន្តុ មម ចេតសាតិ ។

យំ កិញ្ចិ ប្រែពាក្យ

កុសលកម្មតិចតួចឯណា ដែលចិត្តជ្រះថ្លាហើយខ្ញុំបានធ្វើ
ដោយកាយវាចាចិត្តខ្ញុំអើពើ គួរនាំទៅលើកើតឋានត្រៃត្រិង្ស ។
សត្វមានសញ្ញាឯណាបានដឹង បុណ្យដែលខ្ញុំប្រឹងខំធ្វើនេះក្តី
សូម្បីពួកសត្វជាអសញ្ញី ក៏ខ្ញុំគប្បីចែកបុណ្យនេះឲ្យ ។
ថាបើពួកសត្វនោះមិនដឹងហើយ ក៏ខ្ញុំសូមឲ្យទេវតាមានឫទ្ធិ
អញ្ជើញទៅប្រាប់ទៅជាស់តឿនចិត្ត ដោយក្តីអាណិតសត្វក្នុងលោកា ។
ឲ្យបានដឹងហើយដោយចិត្តមេត្តា ត្រេកអរគ្រប់គ្នាក្នុងលោកទាំងមូល
សូមមានអាហាររស់នៅដោយស្រួល ដោយបានទទួលផលបុណ្យនេះហោង ។

យំ កិញ្ចិ ប្រែពាក្យមួយបែបទៀត

ទានដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ ព្រះគុណអើយសូមសច្ចា
ឧទ្ទិសផលនេះណា ជូនមាតាបិតាខ្ញុំ ។
ជីដូននិងជីតា គ្រូអាចារ្យទាំងតូចធំ
ញាតិមិត្តគ្រប់និគម មកជួបជុំទទួលផល ។
ដែលកូនចៅបានធ្វើ នូវអំពើជាកុសល
សូមទានឲ្យបានដល់ ទោះមណ្ឌលឆ្ងាយយ៉ាងណា ។
កុសលទាំងអស់ហ្នឹង សូមទីពឹងលើទេវតា
ដែលមានចិត្តមេត្តា នាំផលាទាំងអស់នេះ ។
ទៅជូនឲ្យខ្ញុំផង ដូចបំណងកុំបីធ្វេស
កូនចៅនៅឯណោះ មិនប្រហែសបញ្ជូនមក ។
សូមមានចិត្តរីករាយ ដោយសប្បាយទទួលយក
កូនចៅបានលៃលក បញ្ជូនមកលោកគ្រប់ប្រាណ ។

ដើម្បីសោយកម្សាន្ត សូមឲ្យបាននូវសុខជា
កូនចៅទាំងអស់គ្នា បានបូជាជូនទៅហោង ។

វិសាខាឧបាសិកា

សេចក្តីត្រិះរិះរបស់ខ្ញុំថា តើនៅពេលណាខ្ញុំបានថ្វាយទាន
នូវប្រាសាទថ្មីតាមទ្រព្យដែលមាន ជាវិហារទានថ្វាយចំពោះសង្ឃ។
សេចក្តីត្រិះរិះរបស់ខ្ញុំថា តើនៅពេលណាខ្ញុំបានឱនអង្គ
ថ្វាយគ្រែពូកខ្នើយដោយចិត្តផ្ចិតផ្ចង់ ចំពោះដល់សង្ឃដែលគង់ក្នុងវត្ត។
សេចក្តីត្រិះរិះរបស់ខ្ញុំថា តើនៅពេលណាខ្ញុំបានថ្វាយកត្ត
ផ្សំដោយម្សៅសៈធ្វើដោយហ្មត់ចត់ សលាកកត្តជាអាហារទាន ។
សេចក្តីត្រិះរិះរបស់ខ្ញុំថា តើនៅពេលណាជួបព្រះទ្រង់ញាណ
ព្រមទាំងព្រះសង្ឃសទ្ធាខ្ញុំមាន ថ្វាយចីវរទានសំពត់សាច់ល្អ ។
សេចក្តីត្រិះរិះរបស់ខ្ញុំថា តើនៅពេលណាជួបសង្ឃបវរ
ថ្វាយភេសជ្ជៈទឹកឃ្មុំប្រេងស្ករ ទឹកដោះគោល្អនិងទឹកអំពៅ ។
មកដល់ឥឡូវខ្ញុំបានសម្រេច គ្រប់មុខស្រេចបាច់ឥតមានសល់នៅ
ខ្ញុំបានថ្វាយទានកប់ទុកយ៉ាងជ្រៅ ក្នុងដំណើរទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ។

តេជះខ្ញុំសាង

តេជះខ្ញុំសាង សំអិតសំអាង ឱនកាយវាចា
សូមសុខសោភា រួចពីទុក្ខា ឆ្លងដល់ត្រើយមហា
ពោលគឺនិព្វាន ។
គ្រប់ជាន់គ្រប់ជាតិ កុំឲ្យខ្ញុំឃ្លាត ពីសីលនិងទាន

គំនិតខ្ញុំកើត　　កំណើតខ្ញុំមាន　　មគ្គផលជាស្ពាន
ដល់ស្ថានថ្ងៃថ្លា ។
ខ្ញុំជូនមគ្គផល　　ចំពោះទៅដល់　　មាតាបិតា
គុណគ្រូឧបជ្ឈា-　　យាចារ្យ　　គុណញាតកា
ប្រាំពីរសន្តាន ។
ជីដូនជីតា　　រស់នៅក្តីណា　　លោកម្ចាស់ចែកឋាន
សូមជូនមគ្គផល　　កុសលច្រើនថ្កាន　　សូមសុខក្សេមក្សាន្ត
ដល់ស្ថានផុតទុក្ខ ។
ខ្ញុំសូមសច្ចា　　កើតជាតិណាៗ　　សូមឲ្យខ្ញុំសុខ
សូមមានបញ្ញា　　ភ្លឺថ្លាមោះមុត　　រួចផុតពីទុក្ខ
ដល់និព្វានហោង ។

តាំងសេចក្តីប្រាថ្នា

សូមឲ្យអ្នកទាំងឡាយ　　សុខសប្បាយទាំងអស់គ្នា
កុំឲ្យមានរោគា　　ព្រមទាំងញាតិមិត្តសន្តាន ។
ចូរខំប្រឹងប្រព្រឹត្ត　　សាងសុចរិតធម៌ឲ្យបាន
សព្វថ្ងៃសាសនាមាន　　ខំធ្វើទានសីលភាវនា ។
កើតមកក្នុងលោកីយ៍　　ជនប្រុសស្រីមានវាសនា
ខំរៀនសូត្រធម៌អាថ៌　　ទាន់សាសនាព្រះទ្រង់ញាណ ។
ត្បិតយើងមិនស្គាល់ផ្លូវ　　នឹងដើរទៅព្រះនិព្វាន
ជាទីសុខក្សេមក្សាន្ត　　លះបង់បានចាកមន្ទិល ។

បត្តិទាន

យា ទេវតា សន្តិវិហារវាសិនី ថូបេ ឃរេ ពោធិឃរេ តហឹ តហឹ តា ធម្មទានេន ភវន្តុ បូជិតា សោត្ថឹ ករោន្តេន វិហារមណ្ឌលេ ថេរា ច មជ្ឈា នវកា ច ភិក្ខវោ សារាមិកា ទានបតី ឧបាសកា គាមា ច ទេសា និគមា ច ឥស្សរា សប្បាណភូតា សុខិតា ភវន្តុ តេ ជលាពុជា យេបិ ច អណ្ឌសម្ភវា សំសេទជាតា អថវោបបាតិកា និយ្យានិកំ ធម្មវរំ បដិច្ច តេ សព្វេបិ ទុក្ខស្ស ករោន្តុ សំខយំ ឋាតុ ចិរំ សតំ ធម្មោ ធម្មធរា ច បុគ្គលា សង្ឃោ ហោតុ សមគ្គោវ អត្ថាយ ច ហិតាយ ច អម្ហេ រក្ខតុ សទ្ធម្មោ សព្វេបិ ធម្មចារិនោ វុឌ្ឍឹ សម្បាបុណេយ្យាម ធម្មារិយប្បវេ ទិតេ ៕

ផ្សាយមេត្តាក្នុងទិសទាំង ១០

សព្វេ បុរត្ថិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ

សព្វេ បុរត្ថិមាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ

សព្វេ ទក្ខិណាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ

សព្វេ ទក្ខិណាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ

សព្វេ បច្ឆិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ

សព្វេ បច្ឆិមាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ

សព្វេ ឧត្តរាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ

សព្វេ ឧត្តរាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ

សព្វេ ឧបរិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ

សព្វេ ហេដ្ឋិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ

សព្វេ សត្តា អវេរា ហោន្តុ, សុខិតា ហោន្តុ, និទ្ទុក្ខា ហោន្តុ, អព្យាបជ្ឈា ហោន្តុ, អនីឃា ហោន្តុ, ទីឃាយុកា ហោន្តុ, អរោគា ហោន្តុ, សម្បត្តីហិ សមិជ្ឈន្តុ, សុខី អត្តានំ បរិហរន្តុ ។

ទុក្ខប្បត្តា ច និទ្ទុក្ខា ភយប្បត្តា ច និព្ភយា
សោកប្បត្តា ច និស្សោកា ហោន្តុ សព្វេបិ បាណិនោ ។

សព្វេ បុរត្ថិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សត្វទាំងឡាយទាំងពួង (ដែលស្ថិតនៅ) ក្នុងទិសបូព៌ សូមកុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្តីសុខ ។

សព្វេ បុរត្ថិមាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សត្វទាំងឡាយទាំងពួង (ដែលស្ថិតនៅ) ក្នុងទិសអាគ្នេយ៍ សូមកុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្តីសុខ ។

សព្វេ ទក្ខិណាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សត្វទាំងឡាយទាំងពួង (ដែលស្ថិតនៅ) ក្នុងទិសទក្សិណ សូមកុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្តីសុខ ។

សព្វេ ទក្ខិណាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សត្វទាំងឡាយទាំងពួង (ដែលស្ថិតនៅ) ក្នុងទិសនិរតី សូមកុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្តីសុខ ។

សព្វេ បច្ឆិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សត្វទាំងឡាយទាំងពួង (ដែលស្ថិតនៅ) ក្នុងទិសបស្ចិម សូមកុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្តីសុខ ។

សព្វេ បច្ឆិមាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សត្វទាំងឡាយទាំងពួង (ដែលស្ថិតនៅ) ក្នុងទិសពាយព្យ សូមកុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្តីសុខ ។

សព្វេ ឧត្តរាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សត្វទាំងឡាយទាំងពួង (ដែលស្ថិតនៅ) ក្នុងទិសឧត្តរ សូមកុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្តីសុខ ។

សព្វេ ឧត្តរាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សត្វទាំងឡាយទាំងពួង (ដែលស្ថិតនៅ) ក្នុងទិសឦសាន សូមកុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្តីសុខ ។

សព្វេ ឧបរិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ
សត្វទាំងឡាយទាំងពួង (ដែលស្ថិតនៅ) ក្នុងទិសខាងលើ សូមកុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្តីសុខ ។

សព្វេ ហេដ្ឋិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ *សត្វទាំងឡាយទាំងពួង (ដែលស្ថិតនៅ) ក្នុងទិសខាងក្រោម សូមកុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្តីសុខៗ*

សព្វេ សត្តា អវេរា ហោន្តុ *សត្វទាំងឡាយទាំងពួង សូមកុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា*

សុខិតា ហោន្តុ *សូមមានតែសេចក្តីសុខ*

និទ្ទុក្ខា ហោន្តុ *សូមឲ្យប្រាសចាកទុក្ខ*

អព្យាបជ្ឈា ហោន្តុ *សូមកុំព្យាបាទគ្នា*

អនីឃា ហោន្តុ *សូមកុំឲ្យមានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត*

ទីឃាយុកា ហោន្តុ *សូមឲ្យមានអាយុវែង*

អរោគា ហោន្តុ *សូមកុំឲ្យមានរោគ*

សម្បត្តីហិ សមិជ្ឈន្តុ *សូមឲ្យបានសម្រេចដោយសម្បត្តិទាំងឡាយ*

សុខី អត្តានំ បរិហរន្តុ *សូមឲ្យរក្សានូវខ្លួនឲ្យនៅជាសុខ (តទៅ) ។*

ទុក្ខប្បត្តា ច និទ្ទុក្ខា ភយប្បត្តា ច និព្ភយា
សោកប្បត្តា ច និស្សោកា ហោន្តុ សព្វេបិ បាណិនោ ៗ

សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលដល់ហើយនូវសេចក្តីទុក្ខ សូមជាសត្វបាត់សេចក្តីទុក្ខទៅ ដែលដល់ហើយនូវភ័យ សូមឲ្យជាសត្វបាត់ភ័យទៅ ដែលដល់ហើយនូវសេចក្តីសោក សូមឲ្យជាសត្វបាត់សេចក្តីសោកទៅហោង ។

ឧទ្ទិសបុណ្យដល់ទេវតានិងនាគ

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា

បុញ្ញំ នោ អនុមោទន្តុ ចិរំ រក្ខន្តុ សាសនំ ។

រីទេវតា និងនាគ ឋិតនៅនាកពផែនដី នៅលើអាកាសក្តី មានសិរីដ៏ឧត្តម សូមអនុមោទនានូវបុណ្យជារបស់ខ្ញុំ ហើយសូមជួយថែទាំនូវសាសនាអស់កាលវែង ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា

បុញ្ញំ នោ អនុមោទន្តុ ចិរំ រក្ខន្តុ រាជានោ ។

រីទេវតា និងនាគ ឋិតនៅនាកពផែនដី នៅលើអាកាសក្តី មានសិរីដ៏ឧត្តម សូមអនុមោទនានូវបុណ្យជារបស់ខ្ញុំ ហើយសូមជួយថែទាំនូវរាជាអស់កាលវែង ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា

បុញ្ញំ នោ អនុមោទន្តុ ចិរំ រក្ខន្តុ ញាតយោ ។

រីទេវតា និងនាគ ឋិតនៅនាកពផែនដី នៅលើអាកាសក្តី មានសិរីដ៏ឧត្តម សូមអនុមោទនានូវបុណ្យជារបស់ខ្ញុំ ហើយសូមជួយថែទាំនូវពួកញាតិអស់កាលវែង ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា

បុញ្ញំ នោ អនុមោទន្តុ ចិរំ រក្ខន្តុ បាណិនោ ។

វីទេវតា និងនាគ ឋិតនៅនាកពផែនដី នៅលើអាកាសក្តី មានសិរី ដ៏ឧត្តម សូមអនុមោទនានូវបុណ្យជារបស់ខ្ញុំ ហើយសូមជួយថែទាំនូវពួក សត្វអស់កាលវែង ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា

បុញ្ញំ នោ អនុមោទន្តុ ចិរំ រក្ខន្តុ នោ សទា ៕

វីទេវតា និងនាគ ឋិតនៅនាកពផែនដី នៅលើអាកាសក្តី មានសិរី ដ៏ឧត្តម សូមអនុមោទនានូវបុណ្យជារបស់ខ្ញុំ ហើយសូមជួយថែទាំនូវ យើងខ្ញុំអស់កាលវែង ។

អធិដ្ឋានសាសនា

សូមឲ្យព្រះពុទ្ធសាសនា រុងរឿងចម្រើន សូមឲ្យព្រះពុទ្ធសាសនា ផ្សាយទូទៅពេញសកលលោក សូមឲ្យលោកទាំងមូល បានប្រកបដោយ សន្តិភាព ព្រះសក្យមុនីសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់ថា **នត្ថិ សន្តិបរំ សុខំ** ពុំមាន សេចក្តីសុខដទៃក្រៅអំពីសេចក្តីស្ងប់ឡើយ ។

បរិត្តបាលិ

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

១. សមន្តា ចក្កវាឡេសុ អត្រាគច្ឆន្តុ ទេវតា
សទ្ធម្មំ មុនិរាជស្ស សុណន្តុ សគ្គមោក្ខទំ ។

២. ធម្មស្សវនកាលោ អយំ ភទន្តា ។

៣. នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ, ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ, សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ, ទុតិយម្បិ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ, ទុតិយម្បិ ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ, ទុតិយម្បិ សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ, តតិយម្បិ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ, តតិយម្បិ ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ, តតិយម្បិ សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ[១] ។

៤. យេ សន្តា សន្តចិត្តា តិសរណសរណា ឯត្ថ លោកន្តរេ វា ភុម្មាភុម្មា ច ទេវា គុណគណគហណព្យាវដា សព្វកាលំ, ឯតេ អាយន្តុ ទេវា, វរកនកមយេ មេរុរាជេ វសន្តោ សន្តោ សន្តោសហេតុំ មុនិវរវចនំ សោតុមគ្គំ សមគ្គំ[២] ។

---

១. ខុទ្ទក. ខុទ្ទក. ៥២/១, មូលបោត្ថកេ តិសរណាគមនំ ន បឋិតំ ។ ២. មូលបោត្ថកេ សមគ្គា ។

៥. សព្វេសុ ចក្កវាឡេសុ   យក្ខា ទេវា ច ព្រហ្មុនោ[1]
យំ អម្ហេហិ កតំ បុញ្ញំ   សព្វសម្បត្តិសាធកំ ។

៦. សព្វេ តំ អនុមោទិត្វា សមគ្គា សាសនេ រតា
បមាទរហិតា ហោន្តុ   អារក្ខាសុ វិសេសតោ ។

៧. សាសនស្ស ច លោកស្ស
វុឌ្ឍី ភវតុ សព្វទា
សាសនម្បិ ច លោកញ្ច
ទេវា រក្ខន្តុ សព្វទា ។

៨. សទ្ធិំ ហោន្តុ សុខី សព្វេ បរិវារេហិ អត្តនោ
អនីឃា សុមនា ហោន្តុ សហ សព្វេហិ ញាតិភិ[2] ។

ធម្មស្សវនានិសំសកថា

៩. រាជតោ វា ចោរតោ វា មនុស្សតោ វា អមនុស្សតោ វា អគ្គិតោ វា ឧទកតោ វា បិសាចតោ វា ខាណុកតោ វា កណ្ដកតោ វា នក្ខត្តតោ វា ជនបទរោគតោ វា អសទ្ធម្មតោ វា

---

១. កត្ថចិ ចោត្ថកេ ព្រហ្មុនោ ។ ២. កត្ថចិ ចោត្ថកេ ៤-៨ បព្វេសុ ចាហា មង្គលសុត្តភាណយាចនកថាភូតា ទិស្សន្តិ ។

អសន្និដ្ឋតោ វា អសប្បុរិសតោ វា ចណ្ឌហត្ថិអស្សមិគគោណ-
កុក្កុរអហិវិច្ឆិកមណិសប្បទីបិអច្ឆតរច្ឆសូករមហឹសយក្ខរក្ខ-
សាទីហិ នានាភយតោ វា នានារោគតោ វា នានាឧបទ្ទវតោ វា
វាក្ខំ គណ្ហន្តុ ។

ភាណាកិយាចនគាថា

១០. យំ មង្គលំ ទ្វាទសហិ ចិន្តយឹសុ សទេវកា
សោត្ថានំ នាធិគច្ឆន្តិ អដ្ឋត្តឹសញ្ច មង្គលំ ។
១១. ទេសិតំ ទេវទេវេន សព្វបាបវិនាសនំ
សព្វលោកហិតត្ថាយ មង្គលំ តំ ភណាម ហេ ។

១. មង្គលសុត្ត

១២. ឯវំ មេ សុតំ ឯកំ សមយំ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ អថ ខោ អញ្ញតរា ទេវតា អភិក្កន្តាយ រត្តិយា អភិក្កន្តវណ្ណា កេវលកប្បំ ជេតវនំ ឱភាសេត្វា យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ, ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋាសិ ។ ឯកមន្តំ ឋិតា ខោ សា ទេវតា ភគវន្តំ គាថាយ អជ្ឈភាសិ ។

១៣. ពហូ ទេវា មនុស្សា ច មង្គលានិ អចិន្តយុំ
អាកង្ខមានា សោត្ថានំ ព្រូហិ មង្គលមុត្តមំ ។

១៤. អសេវនា ច ពាលានំ បណ្ឌិតានញ្ច សេវនា
បូជា ច បូជនេយ្យានំ[១] ឯតំ មង្គលមុត្តមំ ។

១៥. បតិរូបទេសវាសោ ច បុព្វេ ច កតបុញ្ញតា
អត្តសម្មាបណិធិ[២] ច ឯតំ មង្គលមុត្តមំ ។

១៦. ពាហុសច្ចញ្ច សិប្បញ្ច វិនយោ ច សុសិក្ខិតោ
សុភាសិតា ច យា វាចា ឯតំ មង្គលមុត្តមំ ។

១៧. មាតាបិតុ ឧបដ្ឋានំ បុត្តទារស្ស សង្គហោ
អនាកុលា ច កម្មន្តា ឯតំ មង្គលមុត្តមំ ។

១៨. ទានញ្ច ធម្មចរិយា ច ញាតកានញ្ច សង្គហោ
អនវជ្ជានិ កម្មានិ ឯតំ មង្គលមុត្តមំ ។

១៩. អារតី វិរតី បាបា មជ្ជបានា ច សំយមោ
អប្បមាទោ ច ធម្មេសុ ឯតំ មង្គលមុត្តមំ ។

២០. គារវោ ច និវាតោ ច សន្តុដ្ឋី ច កតញ្ញុតា
កាលេន ធម្មស្សវនំ[៣] ឯតំ មង្គលមុត្តមំ ។

---

១. បូជនីយានំ (សី. ស្យា. កំ. បី.) ។ ២. អត្តសម្មាបណីធី (កត្ថចិ) ។ ៣. ធម្មស្សាវណំ (ក. សី.), ធម្មសវនំ (ក. សី.) ។

២១. ខន្តី ច សោវចស្សតា សមណានញ្ច ទស្សនំ
កាលេន ធម្មសាកច្ឆា ឯតំ មង្គលមុត្តមំ ។

២២. តបោ ច ព្រហ្មចរិយញ្ច អរិយសច្ចាន ទស្សនំ
និព្វានសច្ឆិកិរិយា ច ឯតំ មង្គលមុត្តមំ ។

២៣. ផុដ្ឋស្ស លោកធម្មេហិ ចិត្តំ យស្ស ន កម្បតិ
អសោកំ វិរជំ ខេមំ ឯតំ មង្គលមុត្តមំ ។

២៤. ឯតាទិសានិ កត្វាន សព្វត្ថមបរាជិតា
សព្វត្ថ សោត្ថឹ គច្ឆន្តិ តំ តេសំ មង្គលមុត្តមំ ។

មង្គលសុត្តំ និដ្ឋិតំ[1] ។

បរិត្តគុណគាថា

២៥. បណិធានតោ បដ្ឋាយ តថាគតស្ស ទសបារមិយោ, ទសឧបបារមិយោ, ទសបរមត្ថបារមិយោ ចាតិ សមត្តឹសបារមិយោ,[2] បញ្ច មហាបរិច្ចាគេ, លោកត្ថចរិយា ញាតត្ថចរិយាតិ[3] ពុទ្ធត្ថចរិយាតិ តិស្សោ ចរិយាយោ បច្ឆិមភវេ

---

១. ខុទ្ទក. ខុទ្ទក. ៥២/៤, ខុទ្ទក. សុត្ត. ៥៤/ ៨៦ ។ ២. កត្ថចិ បោត្ថកេ អយំ បាឋោ ន ទិស្សតិ ។ ៣. កត្ថចិ បោត្ថកេ ឥមេ បាឋា ន ទិស្សន្តិ ។

គព្ភាវក្កន្តឹ ជាតឹ អភិនិក្ខមនំ បធានចរិយំ ពោធិបល្លង្កេ មារវិជយំ សព្វញ្ញុតញ្ញាណប្បដិវេធំ ធម្មចក្កប្បវត្តនំ[1] នវលោកុត្តរធម្មេតិ សព្វេបិមេ ពុទ្ធគុណេ អាវជ្ជេត្វា វេសាលិយា តីសុ បាការន្តរេសុ តិយាមរត្តឹ បរិត្តំ ករោន្តោ អាយស្មា អានន្ទត្ថេរោ វិយ ការុញ្ញចិត្តំ ឧបដ្ឋបេត្វា ។

២៦. កោដិសតសហស្សេសុ ចក្កវាឡេសុ ទេវតា
យស្សាណំ បដិគ្គណ្ហន្តិ យញ្ច វេសាលិយា បុរេ ។

២៧. រោគាមនុស្សទុព្ភិក្ខ- សម្ភូតំ តិវិធំ ភយំ
ខិប្បមន្តរធាបេសិ បរិត្តំ តំ ភណាម ហេ ។

២. រតនសុត្ត

២៨. យានីធ ភូតានិ សមាគតានិ
ភុម្មានិ[2] វា យានិ វ អន្តលិក្ខេ
សព្វេវ ភូតា សុមនា ភវន្តុ
អថោបិ សក្កច្ច សុណន្តុ ភាសិតំ ។

---

១. កត្ថចិ បោត្ថកេ អយំ បាឋោ ន ទិស្សតិ ។ ២. ភូមានិ (ក.) ។

២៩. តស្មា ហិ ភូតា និសាមេថ សព្វេ
មេត្តំ ករោថ មានុសិយា បជាយ
ទិវា ច រត្តោ ច ហរន្តិ យេ ពលឹ
តស្មា ហិ នេ រក្ខថ អប្បមត្តា ។

៣០. យំ កិញ្ចិ វិត្តំ ឥធ វា ហុរំ វា
សគ្គេសុ វា យំ រតនំ បណីតំ
ន នោ សមំ អត្ថិ តថាគតេន
ឥទម្បិ ពុទ្ធេ រតនំ បណីតំ
ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ។

៣១. ខយំ វិរាគំ អមតំ បណីតំ
យទជ្ឈគា សក្យមុនី សមាហិតោ
ន តេន ធម្មេន សមត្ថិ កិញ្ចិ
ឥទម្បិ ធម្មេ រតនំ បណីតំ
ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ។

៣២. យំ ពុទ្ធសេដ្ឋោ បរិវណ្ណយី សុចឹ
សមាធិមានន្តរិកញ្ញមាហុ
សមាធិនា តេន សមោ ន វិជ្ជតិ
ឥទម្បិ ធម្មេ រតនំ បណីតំ
ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ។

៣៣. យេ បុគ្គលា អដ្ឋ សតំ បសត្ថា
ចត្តារិ ឯតានិ យុគានិ ហោន្តិ
តេ ទក្ខិណេយ្យា សុគតស្ស សាវកា
ឯតេសុ ទិន្នានិ មហប្ផលានិ
ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ
ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ។

៣៤. យេ សុប្បយុត្តា មនសា ទឡ្ហេន
និក្ខាមិនោ គោតមសាសនម្ហិ
តេ បត្តិបត្តា អមតំ វិគយ្ហ
លទ្ធា មុធា និព្វុតឹ[1] ភុញ្ជមានា
ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ
ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ។

៣៥. យថិន្ទខីលោ បឋវិស្សិតោ[2] សិយា
ចតុព្ភិ វាតេហិ អសម្បកម្បិយោ
តថូបមំ សប្បុរិសំ វទាមិ
យោ អរិយសច្ចានិ អវេច្ច បស្សតិ

១. និព្វុតិ (ក.) ។ ២. បថវិស្សិតោ (ក. សី.), បឋវីសិតោ (ក. សិ. ស្យា. កំ. បី.) ។

ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ
ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ។

៣៦. យេ អរិយសច្ចានិ វិភាវយន្តិ
គម្ភីរបញ្ញេន សុទេសិតានិ
កិញ្ចាបិ តេ ហោន្តិ ភុសំ បមត្តា
ន តេ ភវំ អដ្ឋមមាទិយន្តិ
ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ
ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ។

៣៧. សហាវស្ស ទស្សនសម្បទាយ[១]
តយស្សុ ធម្មា ជហិតា ភវន្តិ
សក្កាយទិដ្ឋី វិចិកិច្ឆិតញ្ច
សីលព្វតំ វាបិ យទត្ថិ កិញ្ចិ ។

៣៨. ចតូហបាយេហិ ច វិប្បមុត្តោ
ឆច្ចាភិឋានានិ[២] អភព្វ កាតុំ[៣]
ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ
ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ។

---

១. សហាវសទ្ទស្សនសម្បទាយ (ក.) ។ ២. ឆ ចាភិឋានានិ (សី. ស្យា.) ។ ៣. អភព្វោ កាតុំ (សី.) ។

៣៩. កិញ្ចាបិ សោ កម្ម[1] ករោតិ បាបកំ
កាយេន វាចា ឧទ ចេតសា វា
អភព្វ[2] សោ តស្ស បដិច្ឆទាយ[3]
អភព្វតា ទិដ្ឋបទស្ស វុត្តា
ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ
ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ។

៤០. វនប្បគុម្ពេ យថ[4] ផុស្សិតគ្គេ
គិម្ហានមាសេ បឋមស្មឹ[5] គិម្ហេ,
តថូបមំ ធម្មវរំ អទេសយិ[6]
និព្វានគាមឹ បរមំ ហិតាយ
ឥទម្បិ ពុទ្ធេ រតនំ បណីតំ
ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ។

៤១. វរោ វរញ្ញូ វរទោ វរាហរោ
អនុត្តរោ ធម្មវរំ អទេសយិ
ឥទម្បិ ពុទ្ធេ រតនំ បណីតំ
ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ។

---

១. កម្មំ(សី. ស្យា. កំ. បី.) ។ ២. អភព្វោ (ពហូសុ) ។ ៣. បដិច្ឆាទាយ (សី.) ។
៤. យថា(សី. ស្យា.) ។ ៥. បឋមស្មិ(?) ។ ៦. អទេសយី(សី.) ។

៤២. ខីណំ បុរាណំ នវ នត្ថិ សម្ភវំ
វិរត្តចិត្តាយតិកេ ភវស្មឹ
តេ ខីណពីជា អវិរូឡ្ហិឆន្ទា
និព្វន្តិ ធីរា យថាយំ[1] បទីបោ
ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ
ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ។

៤៣. យានីធ ភូតានិ សមាគតានិ
ភុម្មានិ វា យានិ វ អន្តលិក្ខេ
តថាគតំ ទេវមនុស្សបូជិតំ
ពុទ្ធំ នមស្សាម សុវត្ថិ ហោតុ ។

៤៤. យានីធ ភូតានិ សមាគតានិ
ភុម្មានិ វា យានិ វ អន្តលិក្ខេ
តថាគតំ ទេវមនុស្សបូជិតំ
ធម្មំ នមស្សាម សុវត្ថិ ហោតុ ។

៤៥. យានីធ ភូតានិ សមាគតានិ
ភុម្មានិ វា យានិ វ អន្តលិក្ខេ

---

១. យថយំ(ក.) ។

តថាគតំ ទេវមនុស្សបូជិតំ
សង្ឃំ នមស្សាម សុវត្ថិ ហោតុ ។

រតនសុត្តំ និដ្ឋិតំ[១] ។

ភាណាភិយាចនកថា

៤៦. យស្សានុភាវតោ យក្ខា នេវ ទស្សេន្តិ ភីសនំ
យញ្ហិ ចេវានុយុញ្ជន្តោ រត្តិន្ទិវមតន្ទិតោ ។

៤៧. សុខំ សុបតិ សុត្តោ ច បាបំ កិញ្ចិ ន បស្សតិ
ឯវមាទិគុណូបេតំ បរិត្តំ តំ ភណាម ហេ ។

៣. មេត្តសុត្ត

៤៨. ករណីយមត្ថកុសលេន
យន្តសន្តំ បទំ អភិសមេច្ច
សក្កោ ឧជូ ច សុហុជូ[២] ច
សុវចោ ចស្ស មុទុ អនតិមានី ។

១. ខុទ្ទក. ខុទ្ទក. ៥២/៦, ខុទ្ទក. សុត្ត. ៥៤/៧៣ ។ ២. សូជូ (សី.) ។

៤៩. សន្តុស្សកោ ច សុភរោ ច
អប្បកិច្ចោ ច សល្លហុកវុត្តិ
សន្តិន្ទ្រិយោ ច និបកោ ច
អប្បគព្ភោ កុលេស្វននុគិទ្ធោ ។

៥០. ន ច ខុទ្ទមាចរេ កិញ្ចិ
យេន វិញ្ញូ បរេ ឧបវទេយ្យុំ
សុខិនោវ ខេមិនោ ហោន្តុ
សព្វសត្តា[១] ភវន្តុ សុខិតត្តា ។

៥១. យេ កេចិ បាណភូតត្ថិ
តសា វា ថាវរា វនវសេសា
ទីឃា វា យេវ មហន្តា[២]
មជ្ឈិមា រស្សកា អណុកថូលា ។

៥២. ទិដ្ឋា វា យេ វ អទិដ្ឋា[៣]
យេ វ[៤] ទូរេ វសន្តិ អវិទូរេ
ភូតា វ[៥] សម្ភវេសី វ[៦]
សព្វសត្តា ភវន្តុ សុខិតត្តា ។

---

១. សព្វេ សត្តា (សី. ស្យា.) ។ ២. មហន្ត (?) ។ ៣. អទិដ្ឋ (?) ។ ៤. យេ ច (សី. ស្យា. កំ. បី.) ។ ៥. វា (ស្យា. កំ. បី. ក.) ។ ៦. វា (សី. ស្យា. កំ. បី.) ។

៥៣. ន បរោ បរំ និកុព្វេថ
នាតិមញ្ញេថ កត្ថចិ ន កញ្ចិ[1]
ព្យារោសនា បដិឃសញ្ញា
នាញ្ញមញ្ញស្ស ទុក្ខមិច្ឆេយ្យ ។

៥៤. មាតា យថា និយំ បុត្ត-
មាយុសា ឯកបុត្តមនុរក្ខេ
ឯវម្បិ សព្វភូតេសុ
មានសំ ភាវយេ អបរិមាណំ ។

៥៥. មេត្តញ្ច សព្វលោកស្មិ
មានសំ ភាវយេ អបរិមាណំ
ឧទ្ធំ អធោ ច តិរិយញ្ច
អសម្ពាធំ អវេរមសបត្តំ ។

៥៦. តិដ្ឋំ ចរំ និសិន្នោ វ[2]
សយានោ យាវតាស្ស វិតមិទ្ធោ[3]
ឯតំ សតិំ អធិដ្ឋេយ្យ
ព្រហ្មមេតំ វិហារមិធមាហុ ។

---

១. នំ កញ្ចិ (សី. បី.), នំ កិញ្ចិ (ស្យា.), ន កិញ្ចិ (ក.) ។ ២. វា (សី. ស្យា. កំ. បី.) ។ ៣. វិគតមិទ្ធោ (ពម្មាសុ) ។

៥៧. ទិដ្ឋិញ្ច អនុបគ្គម្ម
សីលវា ទស្សនេន សម្បន្នោ
កាមេសុ វិនយ[1] គេធំ
ន ហិ ជាតុគ្គព្ភសេយ្យ បុន រេតិ ។

មេត្តសុត្តំ និដ្ឋិតំ[2] ។

ការណាភិយាចនកថា

៥៨. សព្វាសីវិសជាតីនំ ទិព្វមន្តាគទំ វិយ
យំ នាសេតិ វិសំ ឃោរំ សេសញ្ចាបិ បរិស្សយំ ។

៥៩. អាណាក្ខេត្តម្ហិ សព្វត្ថ សព្វទា សព្វបាណិនំ
សព្វសោបិ និវារេតិ បរិត្តំ តំ ភណាម ហេ ។

៤. ខន្ធបរិត្ត

៦០. វិរូបក្ខេហិ មេ មេត្តំ
មេត្តំ ឯរាបថេហិ មេ
ឆព្យាបុត្តេហិ មេ មេត្តំ
មេត្តំ កណ្ហាគោតមកេហិ ច ។

---

១. វិនយ្យ(សី.) ។ ២. ខុទ្ទក. ខុទ្ទក. ៥២/១៨, ខុទ្ទក. សុត្ត. ៥៤/៥០ ។

៦១. អបាទកេហិ មេ មេត្តំ មេត្តំ ទ្វិបាទកេហិ[1] មេ
ចតុប្បទេហិ មេ មេត្តំ មេត្តំ ពហុប្បទេហិ មេ ។

៦២. មា មំ អបាទកោ ហឹសិ មា មំ ហឹសិ ទ្វិបាទកោ[2]
មា មំ ចតុប្បទោ ហឹសិ មា មំ ហឹសិ ពហុប្បទោ ។

៦៣. សព្វេ សត្តា សព្វេ បាណា
សព្វេ ភូតា ច កេវលា
សព្វេ ភទ្រានិ បស្សន្តុ
មា កញ្ចិ[3] បាបមាគមា ។

៦៤. អប្បមាណោ ពុទ្ធោ
អប្បមាណោ ធម្មោ
អប្បមាណោ សង្ឃោ
បមាណវន្តានិ សរីសបានិ[4]
អហិវិច្ឆិកា សតបទី
ឧណ្ណនាភី សរពូ មូសិកា ។

៦៥. កតា មេ រក្ខា កតា មេ បរិត្តា
បដិក្កមន្តុ ភូតានិ

---

១. ទិបាទកេហិ (សី. ស្យា. កំ. បី.) ។ ២. ទិបាទកោ (សី. ស្យា. កំ. បី.) ។ ៣. កិញ្ចិ (ស្យា. កំ. ក.) ។ ៤. សិរឹសបានិ (សី. ស្យា. កំ. បី.) ។

សោហំ នមោ ភគវតោ
នមោ សត្តន្នំ សម្មាសម្ពុទ្ធានំ ។

ខន្ធបរិត្តំ និដ្ឋិតំ[1] ។

ភាណាភិយាចនកថា

៦៦. បូរេន្តំ ពោធិសម្ភារេ និព្វត្តំ មោរយោនិយំ
យេន សំវិហិតារក្ខំ មហាសត្តំ វនេចរា ។

៦៧. ចិរស្សំ វាយមន្តាបិ នេវ សក្ខឹសុ គណ្ហិតុំ
ព្រហ្មមន្តន្តិ អក្ខាតំ បរិត្តំ តំ ភណាម ហេ ។

៨. មោរបរិត្ត

៦៨. ឧទេតយំ ចក្ខុមា ឯករាជា
ហរិស្សវណ្ណោ បថវិប្បភាសោ[2]
តំ តំ នមស្សាមិ ហរិស្សវណ្ណំ បថវិប្បភាសំ
តយាជ្ជ គុត្តា វិហរេមុ ទិវសំ ។

១. វិនយ. ចូឡ. ១០/១៤០, អង្គុត្តរ. ចតុក្ក. ៤២/១៧៩, ខុទ្ទក. ជា. ៥៨/១០២ ។
២. បបវិប្បភាសោ (សី. ស្យា. បី.) ។

៦៩. យេ ព្រាហ្មណា វេទគូ សព្វធម្មេ
តេ មេ នមោ តេ ច មំ បាលយន្តុ
នមត្ថុ ពុទ្ធានំ[១] នមត្ថុ ពោធិយា
នមោ វិមុត្តានំ[២] នមោ វិមុត្តិយា
ឥមំ សោ បរិត្តំ កត្វា
មោរោ ចរតិ ឯសនា ។

៧០. អបេតយំ ចក្ខុមា ឯករាជា
ហរិស្សវណ្ណោ បឋវិប្បភាសោ
តំ តំ នមស្សាមិ ហរិស្សវណ្ណំ បឋវិប្បភាសំ
តយាជ្ជ គុត្តា វិហរេមុ រត្តឹ ។

៧១. យេ ព្រាហ្មណា វេទគូ សព្វធម្មេ
តេ មេ នមោ តេ ច មំ បាលយន្តុ
នមត្ថុ ពុទ្ធានំ នមត្ថុ ពោធិយា
នមោ វិមុត្តានំ នមោ វិមុត្តិយា
ឥមំ សោ បរិត្តំ កត្វា
មោរោ វាសមកប្បយិ ។

មោរបរិត្តំ និដ្ឋិតំ[២] ។

---

១. ពុទ្ធាន (?) ។ ២. វិមុត្តាន (?) ។ ២. ខុទ្ទក. ជា. ៥៨. ៥៨/១៥៩ ។

ភយាភិយាចនគាថា

៧២. បូរេន្តំ ពោធិសម្ភារេ　និព្វត្តំ វដ្ដជាតិយំ
យស្ស តេជេន ទាវគ្គិ　មហាសត្តំ វិវជ្ជយិ ។

៧៣. ថេរស្ស សារិបុត្តស្ស　លោកនាថេន ភាសិតំ
កប្បដ្ឋាយឹ មហាតេជំ　បរិត្តំ តំ ភណាម ហេ ។

៦. វដ្ដកបរិត្ត

៧៤. អត្ថិ លោកេ សីលគុណោ
សច្ចំ សោចេយ្យនុទ្ទយា
តេន សច្ចេន កាហាមិ
សច្ចកិរិយមុត្តមំ[1] ។

៧៥. អាវេជ្ជេត្វា ធម្មពលំ　សរិត្វា បុព្វកេ ជិនេ
សច្ចពលមវស្សាយ　សច្ចកិរិយមកាសហំ ។

៧៦. សន្តិ បក្ខា អបតនា　សន្តិ ចាទា អវញ្ចនា
មាតាបិតា ច និក្ខន្តា　ជាតវេទ បដិក្កម ។

---

១. ស្យាម. សច្ចកិរិយមនុត្តរំ ។

៧៧. សហសច្ចេ កតេ មយ្ហំ
មហាបជ្ជលិតោ សិខី
វជ្ជេសិ សោឡសករីសានិ
ឧទកំ បត្វា យថា សិខី
សច្ចេន មេ សមោ នត្ថិ
ឯសា មេ សច្ចបារមី ។

វដ្ដកបរិត្តំ និដ្ឋិតំ[1] ។

ភយាភិយាចនគាថា

៧៨. យស្សានុស្សរណេនាបិ អន្តលិក្ខេបិ បាណិនោ
បតិដ្ឋមធិគច្ឆន្តិ ភូមិយំ វិយ សព្វទា ។

៧៩. សព្វុបទ្ទវជាលម្ហា យក្ខចោរាទិសម្ភវា
គណនា ន ច មុត្តានំ បរិត្តំ តំ ភណាម ហេ ។

៧. ធជគ្គសុត្ត

៨០. ឯវំ មេ សុតំ ។ ឯកំ សមយំ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។

---

១. ខុទ្ទក. ចរិយា. ៧៧/២៩៨-៩ ។

៨១. តត្រ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ភិក្ខវោតិ។ ភទន្តេតិ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ បច្ចស្សោសុំ។ ភគវា ឯតទវោច

ភូតបុព្វំ, ភិក្ខវេ, ទេវាសុរសង្គាមោ សមុបព្យូឡ្ហោ អហោសិ។ អថ ខោ, ភិក្ខវេ, សក្កោ ទេវានមិន្ទោ ទេវេ តាវតឹសេ អាមន្តេសិ ។ សចេ, មារិសា, ទេវានំ សង្គាមគតានំ ឧប្បជ្ជេយ្យ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា, មមេវ តស្មិំ សមយេ ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ។ មមញ្ហិ វោ ធជគ្គំ ឧល្លោកយតំ យំ ភវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា, សោ បហីយិស្សតិ។

៨២. នោ ចេ មេ ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ, អថ បជាបតិស្ស ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ។ បជាបតិស្ស ហិ វោ ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកយតំ យំ ភវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា, សោ បហីយិស្សតិ។

៨៣. នោ ចេ បជាបតិស្ស ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ, អថ វរុណស្ស ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ។ វរុណស្ស ហិ វោ ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកយតំ យំ ភវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា, សោ បហីយិស្សតិ។

៨៤. នោ ចេ វរុណស្ស ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ, អថ ឦសានស្ស ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកេយ្យាថ។ ឦសានស្ស ហិ វោ ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកយតំ យំ ភវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា, សោ បហីយិស្សតីតិ។

៨៥. តំ ខោ បន, ភិក្ខវេ, សក្កស្ស វា ទេវានមិន្ទស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកយតំ, បជាបតិស្ស វា ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកយតំ, វរុណស្ស វា ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកយតំ, ឦសានស្ស វា ទេវរាជស្ស ធជគ្គំ ឧល្លោកយតំ យំ ភវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា, សោ បហីយេថាបិ នោបិ បហីយេថ[១]។

៨៦. តំ កិស្ស ហេតុ? សក្កោ ហិ, ភិក្ខវេ, ទេវានមិន្ទោ អវីតរាគោ អវីតទោសោ អវីតមោហោ ភីរុ ឆម្ភី ឧត្រាសី បលាយីតិ។

៨៧. អហញ្ច ខោ, ភិក្ខវេ, ឯវំ វទាមិ សចេ តុម្ហាកំ, ភិក្ខវេ, អរញ្ញគតានំ វា រុក្ខមូលគតានំ វា សុញ្ញាគារគតានំ វា ឧប្បជ្ជេយ្យ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា, មមេវ តស្មិំ សមយេ អនុស្សរេយ្យាថ។

---

១. នោ បហីយេថ (ក.)។

៨៨. ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ សុគតោ លោកវិទូ អនុត្តរោ បុរិសទម្មសារថិ សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធោ ភគវាតិ ។

៨៩. មមញ្ហិ ភោ, ភិក្ខវេ, អនុស្សរតំ យំ ភវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា, សោ បហីយិស្សតិ ។

៩០. នោ ចេ មំ អនុស្សរេយ្យាថ, អថ ធម្មំ អនុស្សរេយ្យាថ ។

៩១. ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ សន្ទិដ្ឋិកោ អកាលិកោ ឯហិបស្សិកោ ឱបនេយ្យិកោ បច្ចត្តំ វេទិតព្វោ វិញ្ញូហីតិ ។

៩២. ធម្មញ្ហិ ភោ, ភិក្ខវេ, អនុស្សរតំ យំ ភវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា, សោ បហីយិស្សតិ ។

៩៣. នោ ចេ ធម្មំ អនុស្សរេយ្យាថ, អថ សង្ឃំ អនុស្សរេយ្យាថ ។

៩៤. សុប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ឧជុប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ញាយប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ សាមីចិប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ, យទិទំ ចត្តារិ បុរិសយុគានិ អដ្ឋ បុរិសបុគ្គលា ឯស ភគវតោ សាវកសង្ឃោ,

អាហុនេយ្យោ បាហុនេយ្យោ ទក្ខិណេយ្យោ អញ្ជលិករណីយោ អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្សាតិ ។

៩៥. សង្ឃញ្ហិ វោ, ភិក្ខវេ, អនុស្សរតំ យំ ភវិស្សតិ ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ វា, សោ បហីយិស្សតិ ។

៩៦. តំ កិស្ស ហេតុ? តថាគតោ ហិ, ភិក្ខវេ, អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ វីតរាគោ វីតទោសោ វីតមោហោ អភីរុ អច្ឆម្ភី អនុត្រាសី អបលាយីតិ ។

៩៧. ឥទមវោច ភគវា, ឥទំ វត្វាន សុគតោ អថាបរំ ឯតទវោច សត្ថា ។

៩៨. អរញ្ញេ រុក្ខមូលេ វា សុញ្ញាគារេវ ភិក្ខវោ
អនុស្សរេថ[1] សម្ពុទ្ធំ ភយំ តុម្ហាក នោ សិយា ។

៩៩. នោ ចេ ពុទ្ធំ សរេយ្យាថ លោកជេដ្ឋំ នរាសភំ
អថ ធម្មំ សរេយ្យាថ និយ្យានិកំ សុទេសិតំ ។

១០០. នោ ចេ ធម្មំ សរេយ្យាថ និយ្យានិកំ សុទេសិតំ
អថ សង្ឃំ សរេយ្យាថ បុញ្ញក្ខេត្តំ អនុត្តរំ ។

---

១. អនុស្សរេយ្យាថ (ក.) បទសិទ្ធិ បន ចិន្តេតព្វា ។

១០១. ឯវំ ពុទ្ធំ សរន្តានំ ធម្មំ សង្ឃញ្ច ភិក្ខវោ
ភយំ វា ឆម្ភិតត្តំ វា លោមហំសោ ន ហេស្សតីតិ ។

ធជគ្គសុត្តំ និដ្ឋិតំ[១] ។

ភយាភិយាចនគាថា

១០២. អប្បសន្នេហិ នាថស្ស សាសនេ សាធុសម្មតេ
អមនុស្សេហិ ចណ្ឌេហិ សទា កិព្ពិសការិភិ ។

១០៣. បរិសានំ ចតស្សន្នំ អហឹសាយ ច គុត្តិយា
យំ ទេសេសិ មហាវីរោ បរិត្តំ តំ ភណាម ហេ ។

៨. អាដានាដិយបរិត្ត

១០៤. វិបស្សិស្ស ច[២] នមត្ថុ ចក្ខុមន្តស្ស សិរីមតោ
សិខិស្សបិ ច[២] នមត្ថុ សព្វភូតានុកម្បិនោ ។

១០៥. វេស្សភុស្ស ច[២] នមត្ថុ ន្ហាតកស្ស តបស្សិនោ
នមត្ថុ កកុសន្ធស្ស មារសេនាបមទ្ទិនោ ។

---

១. សំយុត្ត. សគាថ. ៣០/២៤៣ ។ ២. ឥមេ ចការា បោរាណបោត្ថកេសុ នត្ថិ ។

១០៦. កោណាគមនស្ស នមត្ថុ
ព្រាហ្មណស្ស វុសីមតោ
កស្សបស្ស ច[1] នមត្ថុ
វិប្បមុត្តស្ស សព្វធិ ។

១០៧. អង្គីរសស្ស នមត្ថុ សក្យបុត្តស្ស សិរីមតោ
យោ ឥមំ ធម្មំ ទេសេសិ[2] សព្វទុក្ខាបនូទនំ ។

១០៨. យេ ចាបិ និព្វុតា លោកេ
យថាភូតំ វិបស្សិសុំ
តេ ជនា អបិសុណាថ[3]
មហន្តា វីតសារទា ។

១០៩. ហិតំ ទេវមនុស្សានំ យំ នមស្សន្តិ គោតមំ
វិជ្ជាចរណសម្បន្នំ មហន្តំ វីតសារទំ[4] ។

១១០. ឯតេ ចញ្ញេ ច សម្ពុទ្ធា អនេកសតកោដិយោ
សព្វេ ពុទ្ធា សមសមា សព្វេ ពុទ្ធា មហិទ្ធិកា ។

---

១. ឥមេ ចតារា ទោរណទោត្ថកេសុ នត្ថិ ។ ២. ធម្មមទេសេសិ (សី. ស្យា. បី.), ធម្មំ ទេសេតិ (?) ។ ៣. អបិសុណា (សី. ស្យា. បី.) ។ ៤. ទីឃ. ចាដិក. ១៩/៩៤ ។

១១១. សព្វេ ទសពលូបេតា វេសារជ្ជេហុបាគតា
សព្វេតេ បដិជានន្តិ អាសភំ ឋានមុត្តមំ ។

១១២. សីហនាទំ នទន្តេតេ បរិសាសុ វិសារទា
ព្រហ្មចក្កំ បវត្តេន្តិ លោកេ អប្បដិវត្តិយំ ។

១១៣. ឧបេតា ពុទ្ធធម្មេហិ អដ្ឋារសហិ នាយកា
ពាត្តឹសលក្ខណូបេតា- សីត្យានុព្យញ្ជនាធរា ។

១១៤. ព្យាមប្បភាយ សុប្បភា សព្វេ តេ មុនិកុញ្ជរា
ពុទ្ធា សព្វញ្ញុនោ ឯតេ សព្វេ ខីណាសវា ជិនា ។

១១៥. មហាបភា មហាតេជា មហាបញ្ញា មហាព្វលា
មហាការុណិកា ធីរា សព្វេសានំ សុខាវហា ។

១១៦. ទីបា នាថា បតិដ្ឋា ច តាណា លេណា ច បាណិនំ
គតី ពន្ធូ មហាស្សាសា សរណា ច ហិតេសិនោ ។

១១៧. សទេវកស្ស លោកស្ស សព្វេ ឯតេ បរាយណា
តេសាហំ សិរសា បាទេ វន្ទាមិ បុរិសុត្តមេ ។

១១៨. វចសា មនសា ចេវ វន្ទាមេតេ តថាគតេ
សយនេ អាសនេ ចេវ គមនេ ចាបិ សព្វទា ។

១១៩. សទា សុខេន រក្ខន្តុ   ពុទ្ធា សន្តិករា តុវំ
តេហិ ត្វំ រក្ខិតោ សន្តោ   មុត្តោ សព្វភយេហិ ច ។

១២០. សព្វរោគា វិនីមុត្តោ   សព្វសន្តាបវជ្ជិតោ
សព្វវេរមតិក្កន្តោ   និព្វុតោ ច តុវំ ភវ ។

១២១. តេសំ សច្ចេន សីលេន   ខន្តិមេត្តាពលេន ច
តេបិ អម្ហនុរក្ខន្តុ   អរោគេន សុខេន ច ។

១២២. បុរត្ថិមស្មឹ ទិសាភាគេ   សន្តិ ភូតា មហិទ្ធិកា
តេបិ អម្ហនុរក្ខន្តុ   អរោគេន សុខេន ច ។

១២៣. ទក្ខិណស្មឹ ទិសាភាគេ   សន្តិ ទេវា មហិទ្ធិកា
តេបិ អម្ហនុរក្ខន្តុ   អរោគេន សុខេន ច ។

១២៤. បច្ឆិមស្មឹ ទិសាភាគេ   សន្តិ នាគា មហិទ្ធិកា
តេបិ អម្ហនុរក្ខន្តុ   អរោគេន សុខេន ច ។

១២៥. ឧត្តរស្មឹ ទិសាភាគេ   សន្តិ យក្ខា មហិទ្ធិកា
តេបិ អម្ហនុរក្ខន្តុ   អរោគេន សុខេន ច ។

១២៦. បុរត្ថិមេន ធតរដ្ឋោ   ទក្ខិណេន វិរូឡ្ហកោ
បច្ឆិមេន វិរូបក្ខោ   កុវេរោ ឧត្តរំ ទិសំ ។

១២៧. ចត្តារោ តេ មហារាជា លោកបាលា យសស្សិនោ
តេបិ អម្ហេ អនុរក្ខន្តុ អរោគេន សុខេន ច ។

១២៨. អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា
តេបិ អម្ហេ អនុរក្ខន្តុ អរោគេន សុខេន ច ។

១២៩. ឥទ្ធិមន្តោ ច យេ ទេវា វសន្តា ឥធ សាសនេ
តេបិ អម្ហេ អនុរក្ខន្តុ អរោគេន សុខេន ច ។

១៣០. សព្វីតិយោ វិវជ្ជន្តុ សោកោ រោគោ វិនស្សតុ
មា តេ ភវត្វន្តរាយោ សុខី ទីឃាយុកោ ភវ ។

១៣១. អភិវាទនសីលិស្ស និច្ចំ វុឌ្ឍាបចាយិនោ
ចត្តារោ ធម្មា វឌ្ឍន្តិ អាយុ វណ្ណោ សុខំ ពលំ ។

អាដានាដិយបរិត្តំ និដ្ឋិតំ ។

ភាណាកិយាចនគាថា

១៣២. បរិត្តំ យំ ភណន្តស្ស និសិន្នដ្ឋានធោវនំ
ឧទកម្បិ វិនាសេតិ សព្វមេវ បរិស្សយំ ។

១៣៣. សោត្ថិនា គព្ភវុដ្ឋានំ យញ្ច សាធេតិ តង្ខណេ
ថេរស្សង្គុលិមាលស្ស លោកនាថេន ភាសិតំ
កប្បដ្ឋាយឹ មហាតេជំ បរិត្តំ តំ ភណាម ហេ ។

៩. អង្គុលិមាលបរិត្ត

១៣៤. យតោហំ, ភគិនិ, ជាតោ[1] នាភិជានាមិ សញ្ចិច្ច បាណំ ជីវិតា វោរោបេតា, តេន សច្ចេន សោត្ថិ តេ ហោតុ, សោត្ថិ គព្ភស្ស[2] ។

អង្គុលិមាលបរិត្តំ និដ្ឋិតំ ។

ភាណាភិយាចនកថា

១៣៥. សំសារេ សំសរន្តានំ   សព្វទុក្ខវិនាសនេ
សត្ត ធម្មេ ច ពោជ្ឈង្គេ   មារសេនប្បមទ្ទនេ ។
១៣៦. ពុជ្ឈិត្វា យេ ចិមេ សត្តា   តិភវា មុត្តកុត្តមា
អជាតិមជរាព្យាធឹ   អមតំ និព្ភយំ គតា ។

១៣៧. ឯវមាទិគុណូបេតំ   អនេកគុណសង្គហំ
ឱសធញ្ច ឥមំ មន្តំ   ពោជ្ឈង្គញ្ច ភណាម ហេ ។

១០. ពោជ្ឈង្គបរិត្ត

១៣៨. ពោជ្ឈង្គោ សត្តសង្ខាតោ ធម្មានំ វិចយោ តថា
វីរិយម្បីតិបស្សទ្ធិ-   ពោជ្ឈង្គា ច តថាបរេ ។

---

១. ភគិនិ ជាតិយា ជាតោ(សី.) ។ ២. មជ្ឈិម. មជ្ឈិម. ២៤/៤១៨ ។

១៧៩. សមាធុបេក្ខាពោជ្ឈង្គា សត្តេតេ សព្វទស្សិនា
មុនិនា សម្មទក្ខាតា ភាវិតា ពហុលីកតា ។

១៨០. សំវត្តន្តិ អភិញ្ញាយ និព្វានាយ ច ពោធិយា
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន សោត្ថិ តេ ហោតុ សព្វទា ។

១៨១. ឯកស្មឹ សមយេ នាថោ មោគ្គល្លានញ្ច កស្សបំ
គិលានេ ទុក្ខិតេ ទិស្វា ពោជ្ឈង្គេ សត្ត ទេសយិ ។

១៨២. តេ ច តំ អភិនន្ទិត្វា រោគា មុញ្ចឹសុ តង្ខណេ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន សោត្ថិ តេ ហោតុ សព្វទា ។

១៨៣. ឯកទា ធម្មរាជាបិ គេលញ្ញេនាភិបីឡិតោ
ចុន្ទត្ថេរេន តំយេវ ភណាបេត្វាន សាទរំ ។

១៨៤. សម្មោទិត្វាន អាពាធា តម្ហា វុដ្ឋាសិ ឋានសោ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន សោត្ថិ តេ ហោតុ សព្វទា ។

១៨៥. បហីនា តេ ច អាពាធា តិណ្ណន្នម្បិ មហេសិនំ
មគ្គាហតា កិលេសាវ បត្តានុប្បត្តិធម្មតំ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន សោត្ថិ តេ ហោតុ សព្វទា ។

ពោជ្ឈង្គបរិត្តំ និដ្ឋិតំ ។

ភាណកិយាចនកថា

បុញ្ញលាភំ មហាតេជំ　វណ្ណកិត្តិមហាយសំ
សព្វសត្តហិតំ ជាតំ　តំ សុណន្តុ អសេសតោ
អត្ថប្បហិតំ ជាតំ　បរិត្តំ តំ ភណាម ហេ ។

១១. បុព្វណ្ហបរិត្ត

១៤៦. យំ ទុន្និមិត្តំ អវមង្គលញ្ច
យោ ចាមនាទោ សកុណស្ស សទ្ទោ
បាបគ្គហោ ទុស្សុបិនំ អកន្តំ
ពុទ្ធានុភាវេន វិនាសមេន្តុ ។

១៤៧. យំ ទុន្និមិត្តំ អវមង្គលញ្ច
យោ ចាមនាទោ សកុណស្ស សទ្ទោ
បាបគ្គហោ ទុស្សុបិនំ អកន្តំ
ធម្មានុភាវេន វិនាសមេន្តុ ។

១៤៨. យំ ទុន្និមិត្តំ អវមង្គលញ្ច
យោ ចាមនាទោ សកុណស្ស សទ្ទោ
បាបគ្គហោ ទុស្សុបិនំ អកន្តំ
សង្ឃានុភាវេន វិនាសមេន្តុ ។

១៨៩. ទុក្ខប្បត្តា ច និទ្ទុក្ខា
ភយប្បត្តា ច និព្ភយា
សោកប្បត្តា ច និស្សោកា
ហោន្តុ សព្វេបិ បាណិនោ ។

១៩០. ឯត្តាវតា ច អម្ហេហិ សម្ភតំ បុញ្ញសម្បទំ
សព្វេ ទេវានុមោទន្តុ សព្វសម្បត្តិសិទ្ធិយា ។

១៩១. ទានំ ទទន្តុ សទ្ធាយ សីលំ រក្ខន្តុ សព្វទា
ភាវនាភិរតា ហោន្តុ គច្ឆន្តុ ទេវតាគតា ។

១៩២. សព្វេ ពុទ្ធា ពលប្បត្តា បច្ចេកានញ្ច យំ ពលំ
អរហន្តានញ្ច តេជេន រក្ខំ ពន្ធាមិ សព្វសោ ។

១៩៣. យំ កិញ្ចិ វិត្តំ ឥធ វា ហុរំ វា
សគ្គេសុ វា យំ រតនំ បណីតំ
ន នោ សមំ អត្ថិ តថាគតេន
ឥទម្បិ ពុទ្ធេ រតនំ បណីតំ
ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ។

១៩៤. យំ កិញ្ចិ វិត្តំ ឥធ វា ហុរំ វា
សគ្គេសុ វា យំ រតនំ បណីតំ

ន នោ សមំ អត្ថិ តថាគតេន
ឥទម្បិ ធម្មេ រតនំ បណីតំ
ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ។

១៥៥. យំ កិញ្ចិ វិត្តំ ឥធ វា ហុរំ វា
សគ្គេសុ វា យំ រតនំ បណីតំ
ន នោ សមំ អត្ថិ តថាគតេន
ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ
ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ ។

១៥៦. ភវតុ[1] សព្វមង្គលំ រក្ខន្តុ សព្វទេវតា
សព្វពុទ្ធានុភាវេន សទា សុខី[2] ភវន្តុ តេ ។

១៥៧. ភវតុ សព្វមង្គលំ រក្ខន្តុ សព្វទេវតា
សព្វធម្មានុភាវេន សទា សុខី ភវន្តុ តេ ។

១៥៨. ភវតុ សព្វមង្គលំ រក្ខន្តុ សព្វទេវតា
សព្វសង្ឃានុភាវេន សទា សុខី ភវន្តុ តេ ។

១៥៩. មហាការុណិកោ នាថោ
ហិតាយ សព្វបាណិនំ

១. កត្ថចិ ពោត្ថកេ ភវតុឥតិ ទិស្សតិ ។ ២. ស្យាម. សោត្ថីតិ ទិស្សតិ ។

បូរេត្វា ចារមី សព្វា
បត្តោ សម្ពោធិមុត្តមំ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន
សោត្ថិ តេ ហោតុ សព្វទា ៗ

១៦០. ជយន្តោ ពោធិយា មូលេ
សក្យានំ នន្ទិវឌ្ឍនោ
ឯវមេវ ជយោ ហោតុ
ជយស្សុ ជយមង្គលេ ៗ

១៦១. អបរាជិតបល្លង្កេ សីសេ បឋវិបុក្ខលេ[1]
អភិសេកេ សព្វពុទ្ធានំ អគ្គប្បត្តោ បមោទតិ ៗ

១៦២. សុនក្ខត្តំ សុមង្គលំ
សុប្បភាតំ សុហុដ្ឋិតំ[2]
សុខណោ សុមុហុត្តោ ច
សុយិដ្ឋំ ព្រហ្មចារិសុ ៗ

១៦៣. បទក្ខិណំ កាយកម្មំ វាចាកម្មំ បទក្ខិណំ
បទក្ខិណំ មនោកម្មំ បណីធិ តេ បទក្ខិណោ[3]

---

១. ស្យាម. បឋវិពោក្ខរេ ៗ ២. សុវុដ្ឋិតំ (សី. បី.) ៗ ៣. បណិធិយោ បទក្ខិណា (សី. បី.), បណិធិ តេ បទក្ខិណា (ស្យា. កំ.) ៗ

បទក្ខិណានិ កត្វាន លោកន្តេ[1] បទក្ខិណោ ។

១៦៤. តេ អន្តលិក្ខា សុចិតា វិរូឡ្ហា ពុទ្ធសាសនេ
អនេកា សុចិតា ហោន្តុ សហ សព្វេហិ ញាតិភិ[2] ។

បុព្វណ្ហបរិត្តំ និដ្ឋិតំ ។

១២. ឥសិគិលិសុត្ត

១៦៥. ឯវំ មេ សុតំ ឯកំ សមយំ ភគវា រាជគហេ វិហរតិ ឥសិគិលិស្មិំ បព្វតេ ។ តត្រ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ “ភិក្ខវោ”តិ ។ “ភទន្តេ”តិ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ បច្ចស្សោសុំ ។ ភគវា ឯតទវោច ។

“បស្សថ នោ តុម្ហេ, ភិក្ខវេ, ឯតំ វេភារំ បព្វត”ន្តិ? “ឯវំ, ភន្តេ” ។ “ឯតស្សបិ ខោ, ភិក្ខវេ, វេភារស្ស បព្វតស្ស អញ្ញាវ សមញ្ញា អហោសិ អញ្ញា បញ្ញត្តិ” ។

“បស្សថ នោ តុម្ហេ, ភិក្ខវេ, ឯតំ បណ្ឌវំ បព្វត”ន្តិ? “ឯវំ, ភន្តេ” ។ “ឯតស្សបិ ខោ, ភិក្ខវេ, បណ្ឌវស្ស បព្វតស្ស អញ្ញាវ សមញ្ញា អហោសិ អញ្ញា បញ្ញត្តិ” ។

---

១. លោកនាថេ (សី. បី.) ។ ២. អដ្ឋកថា. ថេរ. ៤១/៤៧៦ ។

“បស្សថ នោ តុម្ហេ, ភិក្ខវេ, ឯតំ វេបុល្លំ បព្វត’’ន្តិ? “ឯវំ, ភន្តេ’’។ “ឯតស្សបិ ខោ, ភិក្ខវេ, វេបុល្លស្ស បព្វតស្ស អញ្ញាវ សមញ្ញា អហោសិ អញ្ញា បញ្ញត្តិ’’។

“បស្សថ នោ តុម្ហេ, ភិក្ខវេ, ឯតំ គិជ្ឈកូដំ បព្វត’’ន្តិ? “ឯវំ, ភន្តេ’’។ “ឯតស្សបិ ខោ, ភិក្ខវេ, គិជ្ឈកូដស្ស បព្វតស្ស អញ្ញាវ សមញ្ញា អហោសិ អញ្ញា បញ្ញត្តិ’’។

“បស្សថ នោ តុម្ហេ, ភិក្ខវេ, ឥមំ ឥសិគិលិំ បព្វត’’ន្តិ? “ឯវំ, ភន្តេ’’។ “ឥមស្ស ខោ បន, ភិក្ខវេ, ឥសិគិលិស្ស បព្វតស្ស ឯសាវ សមញ្ញា អហោសិ ឯសា បញ្ញត្តិ’’។

“ភូតបុព្វំ, ភិក្ខវេ, បញ្ច បច្ចេកពុទ្ធសតានិ ឥមស្មឹ ឥសិគិលិស្មឹ បព្វតេ ចិរនិវាសិនោ អហេសុំ។ តេ ឥមំ បព្វតំ បវិសន្តា ទិស្សន្តិ, បវិដ្ឋា ន ទិស្សន្តិ។ តមេនំ មនុស្សា ទិស្វា ឯវមាហំសុ ‘អយំ បព្វតោ ឥមេ ឥសី[1] គិលតី’តិ; ‘ឥសិគិលិ ឥសិគិលិ’ ត្វេវ សមញ្ញា ឧទបាទិ។ អាចិក្ខិស្សាមិ[2] ភិក្ខវេ, បច្ចេកពុទ្ធានំ នាមានិ; កិត្តយិស្សាមិ, ភិក្ខវេ, បច្ចេកពុទ្ធានំ នាមានិ; ទេសេស្សាមិ, ភិក្ខវេ, បច្ចេកពុទ្ធានំ នាមានិ។ តំ សុណាថ, សាធុកំ មនសិ ករោថ; ភាសិស្សាមី’’តិ។ “ឯវំ,

១. ឥសយោ (ក.)។ ២. អចិក្ខិស្សាមិ វោ (ក.)។

ភន្តេ''តិ ខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ បច្ចស្សោសុំ ។ ភគវា ឯតទវោច ។

១៦៦. អរិដ្ឋោ នាម, ភិក្ខវេ, បច្ចេកសម្ពុទ្ធោ[1] ឥមស្មិំ ឥសិគិលិស្មិំ បព្វតេ ចិរនិវាសី អហោសិ; ឧបរិដ្ឋោ នាម, ភិក្ខវេ, បច្ចេកសម្ពុទ្ធោ ឥមស្មិំ ឥសិគិលិស្មិំ បព្វតេ ចិរនិវាសី អហោសិ; តគរសិខី[2] នាម, ភិក្ខវេ, បច្ចេកសម្ពុទ្ធោ ឥមស្មិំ ឥសិគិលិស្មិំ បព្វតេ ចិរនិវាសី អហោសិ; យសស្សី នាម, ភិក្ខវេ, បច្ចេក-សម្ពុទ្ធោ ឥមស្មិំ ឥសិគិលិស្មិំ បព្វតេ ចិរនិវាសី អហោសិ; សុទស្សនោ នាម, ភិក្ខវេ, បច្ចេកសម្ពុទ្ធោ ឥមស្មិំ ឥសិគិលិស្មិំ បព្វតេ ចិរនិវាសី អហោសិ; បិយទស្សី នាម, ភិក្ខវេ, បច្ចេក-សម្ពុទ្ធោ ឥមស្មិំ ឥសិគិលិស្មិំ បព្វតេ ចិរនិវាសី អហោសិ; គន្ធារោ នាម, ភិក្ខវេ, បច្ចេកសម្ពុទ្ធោ ឥមស្មិំ ឥសិគិលិស្មិំ បព្វតេ ចិរនិវាសី អហោសិ; បិណ្ឌោលោ នាម, ភិក្ខវេ, បច្ចេកសម្ពុទ្ធោ ឥមស្មិំ ឥសិគិលិស្មិំ បព្វតេ ចិរនិវាសី អហោសិ; ឧបាសភោ នាម, ភិក្ខវេ, បច្ចេកសម្ពុទ្ធោ ឥមស្មិំ ឥសិគិលិស្មិំ បព្វតេ ចិរនិវាសី អហោសិ; នីតោ នាម, ភិក្ខវេ, បច្ចេកសម្ពុទ្ធោ ឥមស្មិំ ឥសិគិលិស្មិំ បព្វតេ ចិរនិវាសី អហោសិ; តថោ នាម, ភិក្ខវេ,

---

១. បច្ចេកពុទ្ធោ (ក. សី. បី.) ។ ២. តគ្គរសិខី (ក.) ។

បច្ចេកសម្ពុទ្ធា ឥមស្មិំ ឥសិគិលិស្មិំ បព្វតេ ចិរនិវាសី អហោសិ, សុតវា នាម, ភិក្ខវេ, បច្ចេកសម្ពុទ្ធា ឥមស្មិំ ឥសិគិលិស្មិំ បព្វតេ ចិរនិវាសី អហោសិ; ភាវិតត្តោ នាម, ភិក្ខវេ, បច្ចេកសម្ពុទ្ធា ឥមស្មិំ ឥសិគិលិស្មិំ បព្វតេ ចិរនិវាសី អហោសិ ។

១៦៧. យេ សត្តសារា អនីឃា និរាសា
បច្ចេកមេវជ្ឈគមំសុ ពោធិំ[១]
តេសំ វិសល្លាន នរុត្តមានំ
នាមានិ មេ កិត្តយតោ សុណាថ ។

អរិដ្ឋោ ឧបរិដ្ឋោ តគរសិខី យសស្សី
សុទស្សនោ បិយទស្សី ច សុសម្ពុទ្ធោ[២]
គន្ធារោ បិណ្ឌោលោ ឧបាសភោ ច
នីតោ តថោ សុតវា ភាវិតត្តោ ។

សុម្ភោ សុភោ មតុលោ[៣] អដ្ឋមោ ច
អថស្សុមេឃោ[៤] អនីឃោ សុទាឋោ
បច្ចេកពុទ្ធា ភវនេត្តិខីណា
ហិង្គុ ច ហិង្គោ ច មហានុភាវា ។

---

១. បច្ចេកមេវជ្ឈគមុំ សុពោធិំ (សី. ស្យា. កំ. បី.) ។ ២. ពុទ្ធោ (សី. ស្យា. កំ. បី.) ។ ៣. មេថុលោ (សី. ស្យា. កំ. បី.) ។ ៤. អដ្ឋសុមេឃោ (ក.) ។

ទ្វេ ជាលិនោ មុនិនោ អដ្ឋកោ ច
អជ កោសល្លោ ពុទ្ធោ អថោ សុពាហុ
ឧបនេមិសោ នេមិសោ សន្តចិត្តោ
សច្ចោ តថោ វិរជោ បណ្ឌិតោ ច ។

កាឡូបកាឡា វិជិតោ ជិតោ ច
អង្គោ ច បង្គោ ច គុត្តិជិតោ ច
បស្សិ ជហិ ឧបធិទុក្ខមូលំ[1]
អបរាជិតោ មារពលំ អជេសិ ។

សត្ថា បវត្តា សរភង្គោ លោមហំសោ
ឧច្ចង្គមាយោ អសិតោ អនាសវោ
មនោមយោ មានច្ឆិទោ ច ពន្ធុមា
តទាធិមុត្តោ វិមលោ ច កេតុមា ។

កេតុម្ភរាគោ ច មាតង្គោ អរិយោ
អថច្ចុតោ អច្ចុតគាមព្យាមកោ
សុមង្គលោ ទព្ពិលោ សុបតិដ្ឋិតោ
អសយ្ហោ ខេមាភិរតោ ច សោរតោ ។

---

១. បស្សី ជហី ឧបធឹ ទុក្ខមូលំ (សី. ស្យា. កំ. បី.) ។

ទុន្នយោ សង្ខ្យា អថោបិ ឧជ្ជយោ
អបរេ មុនិ សយ្ហោ អនោមនិក្ខមោ
អានន្ទោ នន្ទោ ឧបនន្ទោ ទ្វាទស
ភារទ្វាជោ អគ្គិមទេហាជារី[១] ។

ពោធិ មហានាមោ អថោបិ ឧត្តរោ
កេសី សិខី សុន្ទរោ ភារទ្វាជោ
តិស្សុបតិស្សា ភវពន្ធនច្ឆិទា
ឧបសិខិ តណ្ហាច្ឆិទោ ច សិខរិ[២] ។

ពុទ្ធោ អហុ មង្គលោ វីតរាគោ
ឧសភច្ឆិទា ជាលិនឹ ទុក្ខមូលំ
សន្តំ បទំ អជ្ឈគមោបនីតោ
ឧបោសថោ សុន្ទរោ សច្ចនាមោ ។

ជេតោ ជយន្តោ បទុមោ ឧប្បលោ ច
បទុមុត្តរោ រក្ខិតោ បព្វតោ ច
មានត្ថទ្ធោ សោភិតោ វីតរាគោ
កណ្ហោ ច ពុទ្ធោ សុវិមុត្តចិត្តោ ។

---

១. អគ្គិមទេហាជារិ (សី.) ។ ២. ឧបសីទរី តណ្ហាច្ឆិទោ ច សីទរី (សី. ស្យា. កំ. បី.) ។

ឯតេ ច អញ្ញេ ច មហានុភាវា
បច្ចេកពុទ្ធា ភវនេត្តិខីណា
តេ សព្វសង្គាតិគតេ មហេសី
បរិនិព្វុតេ វន្ទថ អប្បមេយ្យេតិ ។

ឥសិគិលិសុត្តំ និដ្ឋិតំ[១] ។
បរិត្តចាលិ និដ្ឋិតា ។

---
១. មជ្ឈិម. ឧបរិ. ២៦/៣២៨ ។

ឯវំ អចិន្តិយា ពុទ្ធា ពុទ្ធធម្មា អចិន្តិយា
អចិន្តិយេ បសន្នានំ វិបាកោ ហោតិ អចិន្តិយោ ។

ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ជាអចិន្តិយបុគ្គល (បុគ្គលដែលគេមិនគប្បីគិតកើត) ធម៌របស់ព្រះពុទ្ធ ជាអចិន្តិយធម៌ យ៉ាងនេះ កាលបុគ្គលជ្រះថ្លា ចំពោះគុណជាអចិន្តិយៈ រមែងបានផលជាអចិន្តិយៈ ។